

ARISTARCHS
HOMERISCHE TEXTKRITIK

NACH DEN
FRAGMENTEN DES DIDYMOS

DARGESTELLT UND BEURTHEILT

VON

ARTHUR LUDWICH,
PROFESSOR DER CLASS. PHILOLOGIE AN DER UNIVERSITÄT KÖNIGSBERG.

NEBST BEILAGEN.

ZWEITER THEIL.

LEIPZIG,
DRUCK UND VERLAG VON B. G. TEUBNER.
1885.

The University Library
University of California Santa Cruz

PA
4037
L8
V.2

—

MEINEM LEHRER

LUDWIG FRIEDLÄNDER

ZUM 16. JULI 1884

IN LIEBE UND VEREHRUNG

GEWIDMET.

Inhalt des zweiten Theiles.

Studien zur Beurtheilung der Homerkritik Aristarch's und seiner Gegner.

	Seite
Vorwort	3—4
Erstes Capitel. Orientirende Referate	5—58
1. Ueber La Roche's Homerausgabe	5
2. Ueber Nauck's Odysseeausgabe. I.	21
3. Ueber Nauck's Odysseeausgabe. II.	25
4. Ueber Nauck's Iliasausgabe	51
5. La Roche und Nauck	56
Zweites Capitel. Apologie	58—226
6. Zenodot und Aristarch	58
7. Aristarchomanie	65
8. Aristarch und die Conjecturalkritik.	78
9. Die äussere Kritik im Alterthum.	94
10. Die innere Kritik im Alterthum	98
11. Eklektisches Verfahren der Alten	106
12. Aristarch und die Analogie	108
13. Linguistische Aenderungen der Alten	115
14. Metrische Aenderungen der Alten	124
15. Athetirte und ausgestossene Verse	132
16. Infallibilität und Vergötterung Aristarch's nebst einem Anhang über Wpnder	144
17. Nauck's Stellung zu Aristarch	148
18. Nauck's Stellung zu Lehrs	152
19. Fehler und Irrthümer Aristarch's.	161
20. Ein grosser Kritiker ohne Conjecturen	167
21. Theorie und Praxis	175
22. Kanonisirung des Aristarchischen Homertextes.	183
23. Aristarch und die Vulgata.	192
24. Die Königsberger Schule	199
25. Rückblick	210
26. Nachtrag, Wilamowitz betreffend.	216
Drittes Capitel. Polemik	226—480
27. Urhomer	226
28. Die Analogie.	228
29. Homerisch ist nicht Urgriechisch	232
30. Möglichkeit ist nicht Nothwendigkeit	236
31. Stellung des Molossus im Homerischen Hexameter.	238

	Seite
32. Molossische Wortformen bei den nachhomerischen Epikern .	252
33. Aeltere und jüngere Sprachformen bei Homer	•257
34. Anomale Wortformen	264
35. Digamma	270
36. Quantitätswechsel	287
37. Spondeen und Daktylen	301
38. Spondeenliebe einzelner Versstellen	326
39. Ein Zwiegespräch über <i>δεῖδω</i>	346
40. Metrische Anomalien	360
41. Der Homerische Dialekt	363
42. Systematische Verderbung	386
43. Die erste 'Redaction'	390
44. Der attische Einfluss	404
45. <i>Οἱ μεταφραστῆσαι</i>	420
46. <i>Τὰ ἀρχαῖα ἀντίγραφα</i>	429
47. Die Correctoren und Diorthoten	435
48. Copistenfehler, Glossen, Interpolationen	438
49. Zähigkeit der Homerischen Ueberlieferung	444
50. Rückblick und Schluss	460

Beilagen.

	Seite
I. Mittheilungen aus der griechischen Paraphrasen-Litteratur	483—605
1. Homer-Paraphrasen	486
2. Paraphrase, Scholien u. Text der Periegesis des Dionysios . .	553
3. Paraphrasen der Kynegitika des Oppianos	597
II. Ergänzungen und Berichtigungen zu den Homerischen Epimerismen	606—641
III. Zu Herakleitos Homerischen Allegorien	642—657
Mit einem Anhang zu griechischen Dichtern	653
IV. Nachlese zu Herodian, Theodosios und anderen Grammatikern	658—692
1. Orthographische Regeln	658
2. Ein Fragment	669
3. <i>Σεργίου ἀναγνώστου Ἐπισηνοῦ ἐπιτομή τῶν ὀνοματικῶν κανόνων Ἀλλίου Ἡρωδιανοῦ</i>	669
4. Theodosios <i>εἰσαγωγικοὶ κανόνες</i>	677
5. Herodianos <i>περὶ μονήρους λέξεως</i>	683
V. Ueber den Codex Hamburgensis der Odysseescholien . . .	693—713
Ein Diodor-Fragment	712
Nachträge und Berichtigungen	714
Sach- und Wortregister	721
Stellenregister	766

IV.

Nachlese zu Herodian, Theodosios und anderen Grammatikern.

Aus der k. k. Hofbibliothek in Wien wurde mir jüngst auf meine Bitte der Cod. gr. 293 nach Königsberg geschickt. Ich fühle mich der k. k. Bibliotheksverwaltung für diese Liberalität um so mehr zu Dank verpflichtet, als ich durch dieselbe zugleich ganz unverhofft einige Funde zu machen in der angenehmen Lage war, über welche ich bereits seiner Zeit eine vorläufige kurze Mittheilung im Rhein. Mus. NF. XXXVIII S. 370 ff. veröffentlicht habe: hier lasse ich nun den damals versprochenen vollständigen Bericht darüber folgen.

Der Cod. Vindobon. gr. 293 ist gegenwärtig mit den Codd. 292 u. 294 zu einem Bande vereinigt: 292 enthält Hesiod's Werke und Tage nebst Scholien, 293 die Batrachomyomachia und Galeomyomachia mit Scholien, 294 eine Anzahl grammatischer Schriften, die jetzt leider sämtlich unvollständig sind. Ich habe es gegenwärtig nur mit Nr. 294 zu thun und schicke voraus, dass diese jetzt aus 65 Blättern (Papier) in kleinem Quartformat bestehende Handschrift wahrscheinlich erst im 16. Jahrhundert von derselben Hand, wenn auch mit verschiedener Tinte geschrieben ist. Ihr Inhalt ist folgender:

1. Πάνυ ὠφέλιμον καὶ ἀναγκαῖον τοῖς ἐπιτεμένοις μαθεῖν.

Τὰ παρὰ τὸ ἄγχι συγκείμενα διὰ τοῦ ἰ γράφεται, οἷον ἀγγιστεύς, ἀγγίδυρος καὶ τὰ ὅμοια· πλὴν τοῦ ἀγγηστίνος, ὅπερ δὲ διὰ τοῦ ἦ γράφεται, καὶ ἀγγεῖος, ὅπερ διὰ διφθόγγου γράφε-

⁸ γράφ V(indobonensis) öfter, wahrscheinlich verdorben aus γράφ^{αι} d. i. γράφεται oder γράφονται. Vgl. Cramer An. Ox. II 319, 19. — Da diese orthographischen Regeln in ihrer jetzigen Gestalt offenbar aus später byzantinischer Zeit herrühren, d. h. aus einer Periode bedeutend

ται. — τὰ παρὰ τὴν ἀμφι πρόθεσιν γινόμενα ἅπαντα διὰ τοῦ
 ἰ γράφεται, οἷον ἀμφιλαφής, ἀμφίρρυτος, ἀμφισβήτητος, ἀμφι-
 τριών καὶ τὰ λοιπά· πλὴν τοῦ ἀμφηδὼν καὶ ἀμφηρεφής καὶ
 ἀμφήριστος, ἅτινα διὰ τοῦ ἦ γράφεται. — τὰ παρὰ τὸ ἀρι
 συγκείμενα ὀνόματα διὰ τοῦ ἰ γράφεται, οἷον ἀρίδης, ἀρι- 5
 δεικτος, ἀριπρεπής, ἀριμασπία χώρα, ἀριμάσπειον ὄρος καὶ τὰ
 ὅμοια· πλὴν τῶν μὴ ἐχόντων ἐπιτατικὸν τὸ ἀρι, ὡς τὸ ἀρει-
 μάνιος κύριον, οἷον τῷ ἄρει μαινόμενος, ἄρειος, ἐξ οὗ καὶ ἀρει-
 ανισμός, ἄρειος πάγος, ἀρειοπαγίτης, ἀρείφαντος ὁ ἐν τῷ ἄρει
 πεφονευόμενος, ἃ καὶ διφθόγγῳ γράφεται. ἄρῃα δὲ τὸν ἄρῃν, 10
 ἀρήσιμος ὁ καταράσιμος, ἀρήτη κύριον, ἀρητήρ ὁ λερεύς. —
 τὰ παρὰ τὸ ἄρτι συγκείμενα ἅπαντα διὰ τοῦ ἰ γράφεται, οἷον
 ἀρτιγενής, ἀρτιμαθής, ἀρτιφυής, ἀρτίτοκος καὶ εἰ τι ὅμοιον. —
 τὰ παρὰ τὸ ἀεὶ συγκείμενα ἅπαντα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γρά- 15
 φεται, οἷον ἀεῖζως, ἀειθαλής, ἀεισέβαστος, ἀεμακάριστος, ἀει-
 πάρθενος, ἀεῖτιτος ὁ διὰ παντὸς τετιμωρημένος — ἀήττητος δὲ
 ὁ ἀνίκητος ἢ τὰ δύο — πλὴν τοῦ αἰδής, αἰδῖος, αἰδρυτος
 καὶ αἰδημος. — τὰ ἀπὸ τῆς γῆς σύνθετα, εἰ μὲν κατ' ἀρχὰς συν-
 τεθῶσιν, ἐπιφέρουσι δὲ καὶ τὸ ὦ συμφώνου ἐπαγομένου, διὰ
 τοῦ εἰ φιλοῦ καὶ ὦ μεγάλου γράφεται, οἷον γεώργιος, γεωργά- 20
 φος, γεώδης, γελώφος, γεωμέτρης, γεωπόνος, γεωπεινής, γεωρυ-
 χῷ, γεωφύλαξ, γεωδαισία· καὶ γεοῦχος ποσειδῶν· πλὴν τοῦ
 γεήοχος καὶ γαιήιος καὶ τῶν ἐχόντων καθαρὸν τὸ ὦ, οἷον
 γεοειδής ὁ οὐρανός, γαιοίεις, γήινος καὶ τὰ λοιπά. εἰ δὲ κατὰ
 τὸ μέσον συντεθῶσι, διὰ τῆς αἰ διφθόγγου, πλὴν ὅσα σύγκειται 25
 ἀπὸ ῥημάτων, οἷον ἐνοσίγαιος, κινησίγαιος, λαλησίγαιος, πονη-
 σίγαιος, ταραξίγαιος, καὶ ὅσα σύγκειται ἀπὸ ἐπιρρημάτων, οἷον
 μεσόγαιος, καὶ ὅσα σύγκειται ἀπὸ προθέσεων, οἷον ἀνάγαιον,
 κατάγαιον, ὑπόγαιον· ἀνώγειον δὲ καὶ κατώγειον καὶ μεσώγειον
 καὶ ἐξώγειον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἄνω καὶ κάτω καὶ ἔσω καὶ ἔξω 30

veränderter Rechtschreibung, so bin ich, wie ich gleich bemerken will,
 absichtlich mit Conjecturen zurückhaltend gewesen. Den Text habe ich,
 soweit ich konnte, tren nach der Handschrift gegeben. — ² l. Ἀμφιτρώων.
 — ⁶ l. Ἀριμασπεία χώρα. — ⁷ ἀρειμάνιος] εἰ aus ἰ corr. V. — ⁹ l. ἀρεί-
 φατος. — ¹⁰ l. πεφονευμένος. — ¹¹ αἰδής] l erst später übergeschr. V.
 — ¹⁸ αἰδημος] αἰδής? — συντεθῶσιν, ἐπιφέρουσι so V. — ²⁰ τοῦ εἰ κτέ.
 Fol. 1^v. — ²¹ l. γεώλοφος. — ²² l. Ποσειδῶν. — ²³ γεήοχος] l. γαιήοχος. —
 γεήιος V. — ²⁴ γαιοειδής? — γήιος V. — ταλοιπά V. — ²⁵ πλὴν] καὶ
 μὴν? oder καὶ? — ²⁷ ἐπιρρημάτων aus ῥημάτων corrigirt V. — ²⁹ μεσώ-
 42*

- γινόμενα, καὶ ὅσα ἀπὸ ὀνομάτων ἢ ποιότητα γῆς δηλοῦσι, διὰ τοῦ ϵ ψιλοῦ καὶ ω μεγάλου, οἷον βαθύγεως, λιπαρόγεως, λιπρόγεως καὶ τὰ ὅμοια. — τὰ παρὰ τὸ γῆρας συγκείμενα εἰ μὲν ἔχουσιν ἔμπροσθεν αὐτῶν δύο σύμφωνα, διὰ τοῦ $\omicron$ μικροῦ
 5 γράφεται, οἷον γηροκτόνος, γηροτρόφος· ὅσα δ' ἐνὸς συμφώνου, διὰ τοῦ ω μεγάλου, οἷον γηρωβοσκός, γηρωκόμος. ὁμοίως καὶ τὰ ἐπὶ τέλους ἔχοντα τὸ γῆρας, οἷον ὑπέργηρας, καλόγηρας, κακόγηρας. — τὰ παρὰ τὸ ἐρ^ι ἐπιτατικὸν μόριον συγκείμενα
 ἅπαντα διὰ τοῦ ι γράφεται, οἷον ἐρίγδουπος, ἐρίηρος, ἐρρηνός,
 10 ἐρισθένης, ἐρίτιμος, ἐριαύχην ὁ μεγαλοτράχηλος. — τὰ διὰ τοῦ ἦκοντα ἀριθμητικά διὰ τοῦ η γράφεται, οἷον πεντήκοντα, ἐξήκοντα, ἑβδομήκοντα, ἑννεήκοντα καὶ τὰ ὅμοια. — τὰ παρὰ τὸ ἀκούω συγκείμενα ἅπαντα διὰ τοῦ η γράφεται, οἷον ἀνήκοος, παρήκοος, φιλήκοος, εὐήκοος. — τὰ παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ἐλαύνω
 15 γινόμενα ὀνόματα περισπώμενα διὰ τοῦ η γράφεται, οἷον βοηλατῶ, ἱππηλατῶ, ἰχνηλατῶ, κωπηλατῶ, ποινηλατῶ καὶ εἰ τι ὅμοιον. — τὰ παρὰ τὸ ἐλεύθω συγκείμενα διὰ τοῦ η γράφεται, οἷον ἐπήλυσις ἢ ἐπέλευσις, ἐπήλυτος καὶ προσήλυτος· ἐπίλυς δὲ λάκκος ὁ ἰλὺν ἔχων καὶ ἐπίλυσις ἢ διάλυσις καὶ
 20 εὐίλατος θεὸς ι · ἐπήλυσις δὲ η · ἐπέληψις ἢ ἐπέλερψις καὶ ἐπειλύω τὸ ἐπικρύπτω δίφθογγον καὶ ψιλόν. — τὰ διὰ τοῦ ἠπόλος ἅπαντα διὰ τοῦ η γράφεται, οἷον θαλαμηπόλος, θυηπόλος καὶ μυστηπόλος· πλὴν τοῦ μαντιπόλος καὶ νυκτιπόλος, ἃ διὰ τοῦ ι γράφεται. — τὰ διὰ τοῦ ἠριον ἅπαν-
 25 τα διὰ τοῦ η γράφεται καὶ ι , οἷον δικαστήριον, ἱλαστήριον, μοναστήριον, εὐκτήριον, χρηστήριον καὶ τὰ ὅμοια· σείριον δὲ τὸ καυστικὸν καὶ λείριον ἄνθος δίφθογγον καὶ ι . — τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκῶν, ναὶ μὴν καὶ ἀπὸ ἄλλης οἰασοῦν καταλήξεως διὰ τοῦ ἠσιος γινόμενα ὀνόματα διὰ τοῦ

γεων] ι . ἐσώγεων. — ¹ ὀνομάτων] erst ῥημάτων, dann ῥη unterstrichen und ὄνο übergeschr. V. — η] εἰ? oder ὄντα? — ³ λιπρόγεως] ι . λυπε. — ⁴ Heisat ἔμπροσθεν hier soviel wie ἔνδον? Vgl. Lobeck Phryn. p. 11. Oder ist ἐντοσθεν zu corrigiren? — ⁵ ὅσα δ'] ὅσα δὲ δι'? — ⁶ ι . Ἐρινός, ἐρισθένης. — ¹² ἑννεήκοντα κτέ. Fol. 2¹. — ¹⁵ ὀνόματα] vielmehr ῥήματα. — ¹⁸ ι . ἐπήλυσις ἢ ἐπέλευσις. — ¹⁹ ι . ἐπίλυς. — ²⁰ ἐπήλυσις δὲ η] scheint überflüssig. — ἐπέληψις] ι . ἐπέλυσις. — ²⁵ ἱλαστήριον] ι erst nachträglich übergeschr. V.

ἡ καὶ ἰ γράφεται, οἶον δευτέρα δευτερήσιος, ἡμέρα ἡμερήσιος, θράκη θρακήσιος, πρυμνήσιος, βροντήσιος, παραπλήσιος, φιλιππήσιος, μενδήσιος, νυκτερήσιος· πλὴν τοῦ ἀρτεμίσιοις, ἀφροδίσιος, καυστρίσιος ὀφφίκιον καὶ χαρίσιος διὰ τοῦ ἰ. ἀκτείσιοις δὲ καὶ ἀνθεμοεΐσιος, ἀπερεΐσιος, κουβουκλείσιος καὶ σιμοεΐσιος διὰ δι- 5
 φθόγγου. — τὰ διὰ τοῦ ἠφόρος ἅπαντα διὰ τοῦ ἡ γράφεται, οἶον ζωηφόρος, νικηφόρος, ἔπιφηφόρος, σκαφηφόρος· πλὴν τοῦ ἐλπιδιφόρος καὶ ὀνισιφόρος διὰ τοῦ ἰ γράφεται. — τὰ διὰ τοῦ ἰλίου ὀνόματα διὰ τοῦ ἰ γράφεται, οἶον μετίλιος, σερβίλιος, αἰμίλιος κύριον· πλὴν τοῦ γαμήλιος, κορνήλιος καὶ αὐρήλιος. — 10
 τὰ παρὰ τὸ κάλλος ἐν συνθέσει γινόμενα ὀνόματα διὰ τοῦ ἰ γράφεται, οἶον καλλιγράφος, καλλιεπής, καλλίφωνος, καλλικέλαδος, καλλιπάρθενος, κάλλιστος. — τὰ ἀπὸ ἐνεστώτων ἢ μελλόντων συντιθέμενα ὀνόματα τρέπουσι τὸ ᾧ μέγα εἰς ἰ, οἶον τέρπω τερ-
 πικέραννος, ἀλέγω ἀλεξίκακος, ἀλεξιφάρμακος, δέω δέισω δεισι- 15
 δαίμων, ῥήξω ῥηξήφωνος, παύσω πανσίκακος καὶ ἕτερα πείονα. — ὁδύνη μόνον μικρόν, τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ μεγάλα, οἶον ἀκασώδυνος, ἀνώδυνος, περιώδυνος, πολυώδυνος. — τὰ παρὰ τὸ ὄλεθρος συγκαίμενα, εἰ μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ὀ συλλαβὴν βραχείαν, διὰ τοῦ ᾧ μεγάλου γράφεται, οἶον πανώλεθρος, κροτώλεθρος, ἀνώ- 20
 λεθρος καὶ ἕτερα· εἰ δὲ μακρὰν κᾶν τε φύσει κᾶν τε θέσει, διὰ τοῦ ὀ μικροῦ, οἶον ψυχόλεθρος, ἀνθρωπόλεθρος, ψωμόλεθρος καὶ εἰ τι ὁμοιον. — ὁμνύω μόνον μικρόν, τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ μεγάλα· διωμοσία, συνωμοσία, ἐπωμοσία, ὀρκωμοσία καὶ τὰ ὅμοια. — ὄνομα μόνον μικρόν, τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ μεγάλα, οἶον ἀνώ- 25
 νυμος, δυσάνυμος, παρώνυμος, ἐπώνυμος, δισσώνυμος καὶ ὁ διπλοῦν ὄνομα ἔχων, κοπρώνυμος, νώνυμος ὁ ἀνώνυμος, περιώνυμος καὶ συνώνυμος. — τὰ παρὰ τὸ ποιῶ συγκαίμενα τῷ ὀ μικρῷ παραλήγονται, οἶον ἀγαλματοποιός, νικοποιός, τρα-
 पेξοποιός. — ὄροφος μόνον μικρόν, τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ μεγάλα, 30
 εἰ μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ᾧ συλλαβὴν βραχείαν, οἶον ἀνώροφος, διώροφος, τριώροφος· εἰ δὲ μακρὰν κᾶν τε φύσει κᾶν τε θέσει, διὰ τοῦ ὀ μικροῦ, οἶον πετρόροφος, ἐξόροφος, ὑπόροφος καὶ χρυσόροφος.

² 1. Θράκη Θρακήσιος. — ⁶ τὰ διὰ τοῦ κτέ. Fol. 2^v. — ⁸ ἐλπισιφόρος? — 1. ὀνησιφόρος. — ¹⁰ 1. Αἰμίλιος. — αὐρήλιος] ἢ aus ἰ corr. V. —

¹⁵ ἀλέγω] 1. ἀλέξω. — ¹⁶ 1. ῥηξήφωνος. — 1. πλείονα. — ¹⁷ μεγά V. —

¹⁹ 1. βραχείαν. — ²⁰ κροτώλεθρος] βροτώλεθρος? — ²⁶ δυσάνυμος V. — καὶ d. i. ἡγουν. — ²⁷ -νυμος, νώνυμος κτέ. Fol. 3^r. — ³¹ 1. βραχείαν.

— τὰ παρὰ τὸ ἡρώως ἐν συνθέσει γινόμενα, εἰ μὲν ἔχουσιν ἐπι-
 φερόμενον φωνῆεν, διὰ τοῦ ᾠ μεγάλου γράφεται, οἷον ἡρώαχος,
 ἡρώνηη καὶ τὰ λοιπά· εἰ δὲ σύμφωνον, διὰ τοῦ ὀ μικροῦ, οἷον
 ἡρόδοτος, ἡρόστρατος καὶ τὰ ἄλλα· πλὴν τοῦ ἡρωδιάς, ἡρώδης,
 5 ἡρωδιανός, ἡρωδίων· ταῦτα γὰρ καὶν σύμφωνον ἐπιφέρεται διὰ
 τοῦ ᾠ μεγάλου. — τὰ ἀπὸ τῆς ἰᾠ συλλαβῆς ἀρχόμενα διὰ τοῦ
 ᾠ μεγάλου γράφεται, οἷον ἰωακείμ, ἰωήλ καὶ τὰ ὅμοια· πλὴν
 ἰοκάστη, ἰοβάτη, ἰοβιανός, ἰύλαος, ἰύμωρος καὶ τὰ ὅμοια. — τὰ
 παρὰ τὸ κρέως συγκείμενα ἅπαντα διὰ τοῦ ᾠ μεγάλου γράφεται,
 10 οἷον κρεωβόρος, κρεωκόπος, κρεωδαισία καὶ κρεωφαγία· πλὴν
 τοῦ κρεοπῶλος. ὁμοίως καὶ τὰ ἐπὶ τέλους ἔχοντα διὰ τοῦ ᾠ
 μεγάλου γράφεται, οἷον λιπαρόγεως, λειπύκρεως, πολύκρεως καὶ
 τὰ ὅμοια. — τὰ παρὰ τὸ λεως συγκείμενα παροξύνονται πάντα
 καὶ διὰ τοῦ ᾠ μεγάλου γράφεται, οἷον λεωκόρος, λεωκράτης,
 15 λεωφόρος καὶ εἰ τι ὅμοιον. — τὰ παρὰ τὸ νέως συγκείμενα
 εἴτε παροξύτονα εἴτε βαρύτονα διὰ τοῦ ᾠ μεγάλου γράφεται,
 οἷον νεωκόρος, νεώριον, νεώσοικος καὶ τὰ ὅμοια· νεοπληθῆς δὲ
 ὀ μικρὸν γράφεται. — τὰ παρὰ τὸ χρέως συντιθέμενα εἴτε κατὰ
 τὸ μέσον ἔχοντα τὸ ᾠ εἴτε κατὰ τὸ τέλος διὰ τοῦ ᾠ μεγάλου
 20 γράφεται· καὶ κατὰ τὸ μέσον μὲν, οἷον χρεώστης καὶ χρεωφει-
 λότης· πλὴν τοῦ χρεοκόπος, χρεολύτης· κατὰ δὲ τὸ τέλος, οἷον
 κακόχρεως, πολύχρεως, ὀλιγόχρεως, κατάχρεως, ὑπόχρεως· ὑπό-
 χρεος δὲ καὶ κατάχρεος μικρόν. — τὰ διὰ τοῦ ὀβολὸς προπαρ-
 οξύτονα, εἰ μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ᾠ συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ
 25 τοῦ ᾠ μεγάλου γράφεται, οἷον διώβολος, τριώβολος καὶ ἡμιώ-
 βολος· εἰ δὲ μακρὰν καὶν τε φύσει καὶν τε θέσει, διὰ τοῦ ὀ μι-
 κροῦ οἷον πεντόβολος, σφενδόβολος καὶ εἰ τι ὅμοιον. — τὰ παρὰ
 τὸ ὀμαλὸς ἐν συνθέσει γινόμενα ὀνόματα διὰ τοῦ ᾠ μεγάλου
 γράφεται, οἷον ἀγχώματος, ἀνώματος, ἐπώματος καὶ ὅσα τοιαῦτα,
 30 — τὰ διὰ τοῦ ᾠνιος παρώνυμα, εἰ μὲν φυλάσσουνσι τὰ πρω-
 τότυπα, διὰ τοῦ ᾠ μεγάλου γράφεται, οἷον ἀντώνιος, ἀπολλώ-
 νιος, ποσειδώνιος, παιώνιον φάρμακον καὶ τὰ λοιπά· εἰ δὲ οὐ
 φυλάττουσι τὰ πρωτότυπα, διὰ τοῦ ὀ μικροῦ, οἷον αὐσύνιος
 μαρδόνιος, μιγδόνιος, πανόνιος ἔθνος καὶ σαρδόνιος. — τὰ διὰ
 35 τοῦ ᾠριος συγκείμενα ἅπαντα διὰ τοῦ ᾠ μεγάλου γράφεται,

² Ἡρώαχος? — ³ ἡρώνηη. — ¹¹ κρεοπῶλης? — ¹² ἡ λιπαρόκρεως.
 — ¹⁵ τὰ παρὰ κτέ. Fol. 3^v. — ²⁴ ἡ βραχεῖαν. Und so noch 3ter. —
²⁷ ἐπώματος] ἐξώματος? — ³⁴ ἡ Μυγδόνιος.

οἶον πελώριος, πραιτώριος, σεργώριος καὶ εἰ τι ὅμοιον. — τὰ παρὰ τὸ ὄρος συγκείμενα θηλυκὰ ὀνόματα προπαροξύτονα εἰς ᾧ λήγοντα διὰ τοῦ ᾧ μεγάλου γράφεται, οἶον ἀκρώρεια, κρημνώρεια, κλεισώρεια, λιμνώρεια, ὑπώρεια καὶ πρυμνώρεια. — τὰ παρὰ τὸ ὀρύσσῳ δι' ἑνὸς συμφώνου ἐκφερόμενα διὰ τοῦ ᾧ 5 μεγάλου γράφεται, οἶον τυμβωρύχος, τεχωρύχος, φρεωρύχος καὶ τὰ λοιπὰ· πλὴν τοῦ διορυγῆ καὶ διορυχῆ· τὰ δὲ δύο σύμφωνα ἔχοντα ἅπαντα διὰ τοῦ ὀ μικροῦ, οἶον τυμβορύκτης, φρεορύκτης, τοιχορύκτης καὶ εἰ τι τούτοις ὅμοιον. — τὰ διὰ τοῦ ᾧ σύννη θηλυκὰ, εἰ μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ᾧ συλλαβὴν βρα- 10 χεῖαν, διὰ τοῦ ᾧ μεγάλου γράφεται, οἶον ἀγαθωσύνη, ἀγιωσύνη, κυριωσύνη, μακαριωσύνη, ἱερωσύνη· εἰ δὲ μακρὰν κᾶν τε φύσει κᾶν τε θέσει, διὰ τοῦ ὀ μικροῦ, οἶον ἀγνωμοσύνη, βριθοσύνη, δικαιοσύνη, ἐλεημοσύνη. — τὰ παρὰ τὸ αἰθῶ τὸ καίῳ γινόμενα ἅπαντα διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφεται, οἶον αἰθέλλη, αἰθήρ, 15 αἰθρηγενέτης ὁ βορέας, αἰθρία ἢ εὐδία, ἐξ ἧς καὶ ὑπαιθρον τὸ αὐτό, αἰθίοψ, αἰθαλόεις. ὁμοίως καὶ τὸ αἰθε εὐκτικὸν ἐπίρρημα. ἐθέλω δὲ καὶ ἔθω τὸ ἐξέθους τί διαπράττομαι, ἐξ οὗ καὶ ἐθάς ὁ συνήθης καὶ ἐθίζω καὶ ἔθιμος, ψιλά. — τὰ παρὰ τὸ αἶμα συγκείμενα ἅπαντα διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφεται, οἶον αἵμασις 20 ὁ ἐξ ἀκανθῶν φραγμός, αἱμύλος ὁ ἀπατεών, αἱμύλιος, αἱμοχαρής, αἱμοπότης, αἱμοβόρος, ὄμαιμος καὶ ὁμαίμων ὁ ἀδελφός, ὁ ὁμοῦ τὸ αἶμα ἔχων ἤρουν τὸ γένος, ἀνδραίμων καὶ παλαιίμων· πολέμων δὲ κύριον ψιλόν· γέγονε γὰρ ἀπὸ τοῦ πόλεμος. — τὰ διὰ τοῦ αἰνετος ὀνόματα προπαροξύτονα διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γρά- 25 φουσι τὴν παραλήγουσαν, οἶον ἀρισταίνετος, δημαίνετος, πολυαίνετος καὶ εἰ τι τούτοις ὅμοιον. — τὰ διὰ τοῦ αἰτερός καὶ αἰτατος συγκείμενα προπαροξύτονα τὴν διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γραφὴν ἀσπάζονται καὶ τὴν τοῦ εἰ ψιλοῦ, οἶον πεζαίτερος πε- 30 ζαίτατος, πλησιαίτερος πλησιαίτατος, πρωταίτερος πρωταίτατος καὶ τὰ λοιπὰ. — τὰ διὰ τοῦ ᾧ τερός καὶ ᾧ τατος, εἰ μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ᾧ συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ τοῦ ᾧ μεγάλου γράφεται, οἶον ἀγιώτερος ἀγιώτατος, ἀνδρικώτερος ἀνδρικώτατος,

² εἰς ᾧ κτέ. Fol. 4^r. — ⁵ τοιχωρύχος? — ⁹ τοῦ ᾧ σύννη, aber θη unterstrichen (d. h. getilgt) V. — ¹⁵ l. αἰθάλη. — ¹⁸ l. ἐξ ἔθους τι. —

²⁴ πόλεμος] μος aus ως corr. V. — ²⁵ αἰνετος κτέ. Fol. 4^v. — ²⁶ παραλήγουσαν? — ²⁹ τοῦ] διὰ τοῦ? — ³⁰ πεζαίτατος, πλησιαίτερος so V.

ἱερώτερος ἱερώτατος, γραμματικώτερος γραμματικώτατος, καθαρώ-
 τερος καθαρώτατος, λογιώτερος λογιώτατος, ὀσιώτερος ὀσιώτατος,
 ῥητορικώτερος ῥητορικώτατος, σοφώτερος σοφώτατος, φρονιμώ-
 τερος φρονιμώτατος, ὠφελιμώτερος ὠφελιμώτατος καὶ τὰ ὅμοια·
 5 εἰ δὲ μακρὰν κᾶν τε φύσει κᾶν τε θέσει, διὰ τοῦ ὁ μικροῦ,
 οἶον ἀνδριώτερος ἀνδριώτατος, γενναιώτερος γενναιώτατος, δι-
 καιώτερος δικαιώτατος, ἐνδοξώτερος ἐνδοξώτατος, ἐντιμώτερος ἐν-
 τιμώτατος, θειώτερος θειώτατος, λαμπρότερος λαμπρώτατος,
 πιστώτερος πιστώτατος, πονηρότερος πονηρώτατος, σκαιώτερος
 10 σκαιώτατος, ταπεινότερος ταπεινώτατος, φαιδρότερος φαιδρώτατος,
 ὠραιώτερος ὠραιώτατος. ὁμοίως τούτοις καὶ τὰ σεσημειωμένα
 διὰ τοῦ ὁ μικροῦ, οἶον ἀκρότατος οἶνος, ἀκυρότατος, ἀλυπότατος,
 ἀνιτότατος, ἀνευθυνώτατος, ἀξερατότατος, ἀσιτότατος, ἀτυφλό-
 15 τας, ἀυλότατος, γριφώτατος, δυσπραγώτατος, κενώτατος, λιτό-
 τας, ξενώτατος, πιώτατος, πολυπυρρότατος ὁ πολὺν πυρὸν ἦτοι
 σίτον ἔχων, πολυχρυσώτατος, προτιμώτατος, ῥηώτατος, στενώτατος,
 στεριφώτατος, τρανώτατος, φαινώτατος, φιλοξενώτατος, φιλοῦλό-
 τας, φιλότατος, εὐθυμώτατος, εὐομιλώτατος, εὐπροσιτότατος,
 εὐψυχώτατος· ἀνιερώτατος δὲ καὶ διαπυρρώτατος καὶ ὀχυρώτατος
 20 μέγα. — τὰ ἀπὸ τοῦ ἑταῖρος συγκείμενα περισπώμενα διὰ τοῦ
 εἰ φιλοῦ καὶ αἰ διφθόγγου γράφεται, οἶον ἀρχιεταῖρος, φιλεταῖρος
 καὶ εἰ τι ὅμοιον. — τὰ παρὰ τὸ χαμαὶ συγκείμενα διὰ τῆς αἰ
 διφθόγγου γράφεται, οἶον χαμαιπετής, χαμαιῖζλος· πλὴν τοῦ
 χαμετερὶς, χαμέριφος καὶ χαμέλαιον. — τὰ διὰ τοῦ εἰα προ-
 25 παροξύτονα θηλυκὰ εἰς νῶς λήγοντα ὀξύτονα τῇ εἰ διφθόγγῳ
 παραλήγονται, οἶον ἀμάσσεια ἀμασσειανός, δόκεια δοκειανός,
 κασσειανός· καὶ τὰ ἀπὸ ἄλλης οἰασοῦν γινόμενα καταλήξεως,
 εἶπερ ἔχουσιν ἀπὸ πρωτοτύπου φωνήεντος, τῇ εἰ διφθόγγῳ,
 οἶον ἄρειος ἀρειανός καὶ τὰ ὅμοια. — τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ις ἀρ-
 30 σενικῶν τε καὶ θηλυκῶν διὰ τοῦ ἑως κλινομένων διὰ τοῦ
 εἰδιον γινόμενα οὐδέτερα ὑποκοριστικὰ διὰ τῆς αἰ διφθόγγου
 γράφεται, οἶον ἄλυσις ἀλύσεως ἀλυσεῖδιον, ἄννουβις ἄννοϊ-
 βεως ἄννουβεῖδιον, θνήσις θνήσεως θνησεῖδιον, κτήσις κτήσεως

6 l. ἀνδρειώτερος ἀνδρειώτατος. — 10 ταπεινότερος] τότε erst nach-
 träglich übergeschr. V. — 12 -πώτατος, ἀνιτότατος κτί. Fol. 5r. — 13 ἀν-
 τώτατος? — ἀνευθυμώτατος V. — 20 προπερισπώμενα? — 24 l. χαμεται-
 ρίς. — χαμέλαια? — 26 Ἀμάσεια Ἀμασειανός? — 31 αἰ] l. εἰ. — 33 l.
 θυήσις.

κτησείδιον, λέξις λέξεως λεξείδιον, ῥήσις ῥήσεως ῥησείδιον, ὄρχις ὄρχεως ὄρχειδιον, ὄφρις ὄφεως ὄφειδιον, ὄψις ὄψεως ὄψειδιον, πλέξις πλέξεως πλεξείδιον, πόλις πόλεως πολειδίου· πολίχιον δὲ ἰ. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκῶν, ὁμοίως καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς σ οὐδετέρων διὰ τοῦ ἰδίου γινόμενα ⁵ ὀνόματα ὑποκοριστικὰ διὰ τοῦ ἰ γράφεται, οἶον ἐταῖρα ἐταιρίδιον, μοῖρα μοιρίδιον, κλίνη κλινίδιον, πόρνη πορνίδιον, πύλη πυλίδιον, ψυχή ψυχίδιον, σκάφη σκαφίδιον τὸ πλοῖον. εἰπομεν τὰ ἀπὸ τῶν εἰς σ οὐδετέρων διὰ τὸ ξίφος ξιφίδιον, νῆσος νησιδίου, τεῖχος τειχίδιον καὶ τὰ ὅμοια. τὸ δὲ γῆ γῆδιον, ¹⁰ πηγὴ πηγίδιον διὰ τοῦ η γράφεται· τὸ δὲ ἀγγεῖδιον διὰ διφθόγγου, γέρονε γὰρ ἀπὸ τοῦ ἄγγος. — τὰ ἀπὸ τοῦ ὄρος συγκείμενα, εἰ μὲν ἔχουσι φωνῆν ἐπιφερόμενον ἢ σύμφωνον ἐν, διὰ τῆς $\epsilon\iota$ διφθόγγου γράφεται, οἶον ὀρειάυλος, ὀρειβάτης, ὀρειφοίτης, ὀρειγένης· εἰ δὲ δύο σύμφωνα, διὰ τοῦ ἰ, οἶον ὀριγνῶ- ¹⁵ ^μος, ὀριδρόμος καὶ ὀριτρόφος. — ἀντιώσα μικρὸν καὶ μέγα, ἡβώωσα δὲ μεγάλα τὰ δύο. — τὰ διὰ τοῦ ἰσα θηλυκὰ ἔχοντα τοῦ σ συλλαβὴν βραχείαν διὰ τοῦ σ μικροῦ γράφεται· εἰ δὲ μακράν, διὰ τοῦ ω μέγαλον. — ἀηδία, ἀκηδία, ἐκκλησία, θυμηδία καὶ παρορησία ἢ καὶ ἰ· ἰδία δὲ ἡ οἰκία, κλισία ἡ σκηνή ²⁰ καὶ φιλοτιμία ἰ τὰ δύο· ἡδεῖα δὲ ἡ εὐφραντή καὶ κηδεῖα ἡ κήδευσις ἢ καὶ δίφθογγον. — ἀλιδόνητος δὲ καὶ ἀλιπόρφυρος ἰ· ἄλληλος δὲ καὶ ἀλλήλοῦχος καὶ ἀλλήλουχῶ ῥῆμα καὶ ἀλλήλουχία καὶ ἀλληλούα ἢ. ἀλειφθέντος διφθόγγου, ἀλιφθέντος ἰ. — ἀγροικία, κατοικία, παροικία, παροινία, ἀγροῖκος ὁ ἐν ²⁵ ἀγρῷ ἀναστρεφόμενος δίφθογγον ὁ καὶ ἰ· ἀγρυνπία καὶ ἀνυπνία ψιλὸν καὶ ἰ· καρυκία δὲ ψιλὸν καὶ δίφθογγον· κενοδοξία δὲ καὶ ὑπερηφανία ἰ. — ἀληγορῶ, δημηγορῶ, κατηγορῶ ἢ καὶ μικρόν· ὀλιγορῶ δὲ ἰ καὶ μέγα. — ἀμβροσία μικρόν, ἀβρωσία δὲ μέγα. — ἄνειμι, κάτειμι, πάρειμι, ἔξειμι, πρόειμι, ἄπειμι, ³⁰ ἔπειμι, καὶ ἄνεισι καὶ κάτεισι καὶ ἔξεισι καὶ πάρεισι καὶ πρόεισι καὶ ἄπεισι δίφθογγα καὶ ἰ· ἀνίημι δὲ καὶ κατήημι καὶ ἐξίημι καὶ παρήημι καὶ προΐημι καὶ ἀπίημι καὶ ἐπίημι καὶ

¹ λέξις κτέ. Fol. 5^v. — ¹ ῥήσις. — ⁶ ἰ. ἐταῖρα. — ⁹ νῆσος passt nicht hierher. — ¹¹ πηγίδιον] ἢ aus ἰ corr. V. — ¹⁵ ὀρειγένης] ὁ aus ω corr. V. — ¹⁸ πρὸ τοῦ σ συλλ.? — ²³ καὶ ἀλλήλοῦχος κτέ. Fol. 6^r. — ²⁴ διφθόγγου] δίφθογγον? — ἀλιφθέντος] ἀλιφέντος? — ²⁵ ἀγροῖκος] κ erst nachträglich übergeschr. V. — ²⁶ οἱ καὶ ἰ? — ²⁸ ἰ. ἀλληγορῶ. — ²⁹ ἀβρωσία] β aus κ corr. V. — ³¹ ἰ. κατήημι. — ³³ ἀφίημι καὶ ἐφίημι

ἀφίημι καὶ συνήμι, καὶ ἀνίησι καὶ κατήησι καὶ προήησι καὶ ἀπίησι καὶ ἐπίησιν ἰ καὶ ἦ. ἀνιμεν δὲ καὶ κἀτιμεν καὶ ἐξιμεν καὶ ἀριμεν καὶ πρόριμεν καὶ δῖριμεν ἰῶτα· ἀνήμεν δὲ καὶ κατήμεν καὶ ἐξήμεν καὶ παρήμεν καὶ προήμεν καὶ διήμεν καὶ περιήμεν, καὶ ἀνήκε καὶ καθήκε καὶ παρήκε καὶ ἀφήκε καὶ συνήκεν ἦτα. ἀνειαῶς δὲ καὶ ἀφειαῶς καὶ καθειαῶς καὶ παρειαῶς καὶ συνειαῶς, καὶ ἀνειαίναι καὶ ἀφειαίναι καὶ καθειαίναι καὶ παρειαίναι, καὶ ἀνείδθῃ καὶ κατείδθῃ καὶ ἀφείδθῃ καὶ παρείδθῃ καὶ συνήδθῃ, καὶ ἀνεῖναι καὶ ἀφείναι καὶ παρεῖναι καὶ κατεῖναι καὶ συνεῖναι, καὶ συνειμένος καὶ ἀφειμένος καὶ παρειμένος καὶ κατειμένος καὶ συνειμένος δίφθογγοι. ἀνήγει δὲ καὶ κατήγει καὶ ἐξήγει καὶ παρήγει καὶ ἀπήγει καὶ ἐπήγει ἦ καὶ δίφθογγον· ἐπὶ δὲ μέλλοντος ἰ καὶ ἦ. — ἐπήγετο καὶ ὑπήγετο ὥς ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἐπείγετο δὲ δίφθογγον ὥς ἀπὸ τοῦ ἐπείγω γινόμενον.

15 — ὑπορρήσεται· πορίσεται δὲ ἰ. — γίνωμαι, ἔλωμαι, τράπωμαι καὶ ἀφίωμαι, καὶ γινώμεθα καὶ τραπώμεθα καὶ ἀφικώμεθα μέγα, γενήσομαι δὲ καὶ τραπήσομαι καὶ ἀφίξομαι καὶ γενησόμεθα καὶ τραπησόμεθα καὶ ἀφίξόμεθα μικρόν. — τὰ διὰ τοῦ ἦς ὀξύτονα θηλυκὰ τὴν μὲν παραλήγουσαν διὰ τοῦ ἦ γράφουσι, τὴν δὲ τελευταίαν διὰ τοῦ ἰ, οἶον χρυσῆς, αἰσῆς, νῆς ἢ νύμφη ἢ δαιμονία ἐν τοῖς ὕδασι, ἐχενῆς εἶδος ἰχθύος, λῆς ἢ λαφυραγωγία. — περισπώμενα δὲ οἶον ληκῶ τὸ κροτῶ, σφηκῶ τὸ δεσμῶ, σηκῶ καὶ μηκῶ, ὅπερ λέγεται ἐπὶ τῆς φωνῆς τῶν προβάτων· εἰκῶ δὲ τὸ ὑποχωρῶ καὶ ὑποτάσσομαι, καὶ εἰκῶ τὸ ὁμοῖω, ἐξ οὗ καὶ ἀπεικάζω, εἰκὼν εἰκόνας, εἰκόνισμα τὸ ὁμοίωμα, δείκῶ τὸ δεικνύω καὶ νεικῶ περισπωμένως τὸ φιλονεικῶ· δίκῶ δὲ τὸ τιτρώσκω καὶ ἴκῶ τὸ ἰκετεύω καὶ νικῶ τὸ τροπαιουκῶ ἰ. — τὰ διὰ τοῦ ἦλος ὀνόματα προπερισπώμενα ἀπλᾶ, μὴ δὲ ἀπὸ συναιρέσεως γινόμενα, δι' ἐνὸς δὲ λ ἐπιφερόμενα διὰ τοῦ ἦ γράφεται, οἶον βέβηλος, κάρμηλος καὶ κίβδηλος· πλὴν τοῦ ὅμιλος, στρόβιλος, αἰγίλος, αἰμίλος, ἃ διὰ ἰ γρά-

καὶ ὑφίημι? — ¹ ἰ. καθίησι. — ² ἀπίησι καὶ ἐπίησιν] ἀφίησι καὶ ἐφίησιν? — ³ ἰ. ἀνειαῶς und so fort. — καθειαῶς] εἰ aus η corr. V. — ⁴ ἰ. κατείδθῃ. — ⁵ ἰ. συνεῖδθῃ. — ἀπειναι oder später καθεῖναι? — ⁶ καὶ παρειμένος κτέ. Fol. 6^v. — ⁷ ἰ. καθειμένος. — ⁸ περισπώμενα μὲν? — ⁹ προβάτων] β nach Corr. V. — ¹⁰ προπαροξύτονα? oder fehlt etwas hinter γινόμενα? — ¹¹ ἰ. μηδὲ. — συναιρέσεως κτέ. Fol. 7^r. — δι' ἐνὸς δὲ] δὲ ist erst nachträglich übergeschr. V. — ¹² ἰ. ὅμιλος. — αἰμίλος] vgl. Suid. Αἰμίλλος· ὄνομα κύριον ('glossa mendosa' Bernhardt).

φεται. ὡσαύτως καὶ τὰ διὰ τῶν δύο ἁλ' ἐκφερόμενα προπαρο-
 ξύτονα ἅπαντα διὰ τοῦ ι γράφεται, οἷον κύριλλος ι· τὸ δὲ
 βήρυλλος διὰ τοῦ υ ψιλοῦ. — τὰ παρὰ τῷ ελεῦθω συγκείμενα
 διὰ τοῦ η γράφεται, οἷον ἐπηλυς, νέηλυς καὶ προσήλυτος· πλὴν
 τοῦ πρόσειλον καὶ ἔειλον καὶ εἴλη ἢ θερμασία, ἃ διὰ διφθόγ- 5
 γου γράφεται. — τὰ διὰ τοῦ ημῶν ὀνόματα, ὅσα ἀπὸ ῥημάτων
 γίνονται, διὰ τοῦ η γράφεται, οἷον ἀκτῆμων, ἐλετήμων, φιλή-
 μων, νοήμων, εἰδήμων, ἥμων ὁ ἀκοντιστής καὶ τὰ λοιπά. τὰ
 δὲ διὰ τοῦ εἶμα τὸ ἱμάτιον συγκείμενα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου
 γράφεται, οἷον λαμπρεῖμων, μονεῖμων, λευσχείμων, μελανεῖμων 10
 καὶ εἴ τι ὅμοιον. μονίμων δὲ τῶν διηνεκῶν καὶ σίμων καὶ
 τίμων ὀνόματα ι. — τὰ διὰ τοῦ ἡνός ὀνόματα ὀξύτονα, εἰ μὲν
 ἐθνηκὰ εἰσι ἢ τοπικά, διὰ τοῦ η γράφεται, οἷον σαρακηνός,
 ἄβυθηνός, κομνηνός, μαδυτηνός, παντοκρατορηνός, πριγκυπηνός
 καὶ ραιδεστηνός, καὶ φιλανθρωπωνός· πλὴν τοῦ ἀχριδινός, ἔαρ- 15
 δινός, ἔδαστινός, ἔδεσινός καὶ μελιτινός, φνζακινός καὶ ἔβεσι-
 νός, ἃ διὰ τοῦ ι γράφεται· εἰ δὲ καιροῦ εἰσι παραστατικά, διὰ
 τοῦ ι γράφεται, οἷον ἑωθινός, πρωῒνός, μεσημβρινός· μεσιμ-
 βρηνός δὲ ἀπὸ μεσημβρίας ἢ· δειλινός, ἔσπερινός, ἔαρινός,
 θερινός, φθινοπωρινός, χειμερινός, ἡρινός ὁ ἔαρινός καὶ ὅσα 20
 τοιαῦτα. εἰ δὲ μήτε καιρὸν σημαίνουσι μήτε ἐθνηκὰ εἴη ἢ
 τοπικά, παράγονται δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ὅς οὐδετέρων διὰ τοῦ εἰνός
 γινόμενα, διὰ διφθόγγου γράφεται, οἷον φάος φαεινός, ἄνθος
 ἀνθεινός, σκότος σκοτεινός, αἶπος τὸ ὕψος αἰπεινός, ὄρος ὄρει-
 νός, πόθος ποθεινός, ταπεινός, ταχεινός, ἀλγεινός, φωτεινός, 25
 ἀλγεινός, ὕγεινός, κλεινός ὁ ἐνδοξος καὶ τὰ λοιπά. τὰ δὲ
 ἀπὸ ἐπιρρόηματος γινόμενα διὰ τοῦ ι γράφεται, οἷον ἀλήθεια
 ἀληθινός, πύκα πυκινῶς, καὶ ἐπινῶς ἐπίρροημα ἀντὶ τοῦ λίαν.
 — τὰ παρὰ τὸ παρειά συγκείμενα διὰ τοῦ η γράφεται, οἷον
 καλλιπάρης, μιλοπάρης, φοινικοπάρης. — 30

αὐθηρα καὶ κύθηρα καὶ φάλληρά μοι
 ἦτα γράφε, βέλτιστε, ταῦτα καὶ μόνα.

³ l. παρὰ τὸ. — ¹⁰ l. λευσχείμων. — ¹³ l. ἐθνηκὰ εἰσιν. — ¹⁴ Πριγκυ-
 πηνός? — ¹⁵ Ἀχραδινός, ἔαρινός? — ¹⁶ ἔβεσινός] βεβεινός (ἰβένινος)? —
¹⁷ εἰ δὲ καιροῦ κτέ. Fol. 7v. — ¹⁸ ἐϋωθινός [nach ἐ ist σ austradirt] V,
 l. ἑωθινός. — Μεσαμβρηνός δὲ ἀπὸ Μεσαμβρίας? — ²¹ l. ἐθνηκὰ. —
²⁷ ἀλήθεια] l. ἀληθές, nach Choerobosk. Orthogr. p. 179, 34 Cram. —
²⁸ ἐπινῶς] vgl. Suid. s. v. und die Commentatoren z. St. — ²⁹ γράφεται]
 γ nach Corr. V. — ³¹ l. Ἀβδηρα.

κάδαιρα καὶ πόδαιρα καὶ τὸ πειράδε

δίφθογγογραφῶν οὐ σφαλῆς τῆς ἐλπίδος.

— τὰ διὰ τοῦ ἡρῆς ὀνόματα, εἰ μὲν παροξύτονα εἴη, διὰ τοῦ ἡ γράφεται, οἶον διήρης, τριήρης, πενθήρης, ξιπήρης, πιννο-
 5 τήρης ὁ καρκίνος, πλήρης, ποδήρης, μονήρης, φρενήρης, θυμή-
 ρης, κωπήρης, κλινήρης, χαλκήρης καὶ τὰ λοιπά· ἱρης δὲ μόνον
 τὸ τόξον ἰ, ὅπερ καὶ ἱριδος κλίνεται. τὰ δὲ προπαροξύτονα
 διὰ τοῦ ἰ, οἶον βούσιρις ὄνομα θεοῦ, ὄσιρις ὁ νεῖλος, κίσιρις
 καὶ καλάσιρις· πλὴν τοῦ κίσηρις ὄνομα λίθου, ὅπερ γράφεται ἡ
 10 καὶ ἰ. — διασπώμενος ὁ συρόμενος καὶ ἀνασπώμενος καὶ
 κατασπώμενος μέγα, ἐπισπόμενος δὲ ὁ ἐπακολουθῶν μικρόν. —
 ἐξίτηλον καὶ δυσδιεξίτηλον ἰ καὶ ἡ. — ἔκελος ἰ, θεοεἰκελος
 δὲ δίφθογγον. — ἰωνικὴ λέξις ἰ καὶ μέγα, ἰόνιον πέλαγος
 μικρόν. — ἰώνειον τὸ θανάσιμον φάρμακον μέγα καὶ δι-
 15 φθογγον· ἰόνιον δὲ τόπος καὶ ἀκόνιτον μικρόν καὶ ἰ. — κοι-
 λία ἡ γαστήρ δίφθογγον ὀ καὶ ἰ, σκυλεία δὲ ἡ σκύλευσις ψιλὸν
 καὶ δίφθογγον. — κλυδωνισμὸς ἡ ταραχὴ ψιλὸν καὶ μέγα,
 κληδονησμός ἡ φήμη ἡ, μικρόν καὶ ἡ. — μυστηπόλος ἡ,
 μαντιπόλος ἰ. — μωλώπων καὶ κωνώπων μεγάλα, δολόπων δὲ
 20 καὶ σκολόπων μικρά. — νεώτερος ψιλὸν καὶ μέγα, γενναιό-
 τερος δίφθογγον καὶ μικρόν. — ὀλολύγιον μικρόν, διωλύγιον
 δὲ μέγα. — ὄλωλα καὶ ὄδωδα καὶ ὄπωπα μικρόν καὶ μέγα,
 ὠλώλειν δὲ καὶ ὠπάπειν καὶ ὠδώειν ἐπὶ ὑπὲρ συντελείου
 μέγα τὰ δύο. — ὠτειλὴ τὸ τραῦμα μέγα. — πανήγυρις καὶ
 25 ὁμήγυρις ἡ, ψιλὸν καὶ ἰ· ἄθροισις δὲ δίφθογγον. — πενία καὶ
 ξενία ἰ. — πενητεία ἡ καὶ δίφθογγον· ξενιτεία δὲ ἰ καὶ δίφ-
 θογγον. — σημεῖον καὶ μνημεῖον ἡ καὶ δίφθογγον· σιτίον δὲ
 ἰ τὰ δύο. — σίδηρος καὶ πίθηκος ἰ καὶ ἡ. — σωκράτης
 μέγα· ἰσοκράτης δὲ μικρόν. σωκράτῃ ἡ, ἰσοκράτει δίφθογγον.
 30 — τυφόμενος καὶ τρυχόμενος μικρόν, τετρυχωμένος δὲ καὶ
 τετυφωμένος μέγα. — ὑπερφηανία ἡ κενοδοξία ἡ καὶ ἰ· περι-
 φάνεια δὲ ἡ λαμπρότης ἰ καὶ δίφθογγον. — φέρω καὶ ἀνα-
 φέρω καὶ φερέοικος ὁ κοχλίας ψιλόν· ἀφαιρῶ δὲ καὶ ἀφαιρέσις

¹ Nach Suid. s. v. Ἄβδηρα dürfte zu bessern sein Γάδαιρα καὶ δό-
 ταιρα καὶ Τόπειρα δὲ. — ³ τοῦ ἡ κτέ. Fol. 87. — ⁵ ἰ. καρκίνος. — ⁶ ἱρίς
 d. i. ἱρίς? nach Choerobosk. Orthogr. p. 221, 7. — ⁸ ἰ. ὁ Νεῖλος. —
¹⁴ ἰκόνειον? — ¹⁹ μαντιπόλος] πό aus πώ corr. V. — ²² δὲ καὶ ὠπάπειν
 κτέ. Fol. 87. — [ἐπὶ] aus ἐπεὶ corr. V. — ἰ. ὑπερσυντελειου. — ²⁹ σωκράτῃ?

καὶ ἀναφαίρετος ὁ ἄσυλος δίφθογγον. — φημισμὸς ἦ καὶ ἰ·
εὐφημησμός ἦ τὰ δύο. — τὸ εἰ ποτὲ μὲν εἰς ἦ τρέπεται, οἶον
ἀκούω ἤκουον, ἐσθίω ἥσθιον· πλὴν τῶν ἰδ· τὸ ἐξω εἶχον, ἔπω
εἶπον, ἔλκω εἶλκον — ἤλκουν δὲ ἀντὶ τοῦ ἐτραυμάτιζον, ὅθεν
καὶ ἤλκωμένος —, εἶρ εἶον ἀντὶ τοῦ ἐνεθυόμην καὶ ἐκαθεζόμην, ⁵
ἐῶ εἶων τὸ καταλιμπάνω καὶ συγχωρῶ. ταῦτα μὲν οὖν δισύλ-
λαβα, τὰ δὲ ὑπερδισύλλαβα ἐθίζω εἰθίζον, ἐρπίζω εἰρπιζον...
Damit schliesst die Seite und auch dieses orthographische
Elaborat.

2. Ein Fragment.

10

.... ὅπερ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνεργη-
τικοῖς ὑποτακτικοῖς οὐδὲν διενήνοχε τὰ δευτέρα καὶ τρίτα τῆς
δευτέρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν δευτέρων καὶ τρίτων ὀριστι-
κῶν τῶν αὐτῶν συζυγιῶν, καθάπερ διεφώνησαν τὰ ἄλλα ὑπο-
τακτικά, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν παθητικῶν, οἶον βοῶμαι βοᾷ, ἐὰν ¹⁵
βοῶμαι βοᾷ βοᾶται, ἐὰν χρυσῶμαι χρυσοῖ χρυσοῦται. τοῦτο δὲ
ἐπὶ ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ μόνου· ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων χρό-
νων ὁμοίως ταῖς ἄλλαις συζυγίαις καὶ αἱ τῶν περισπωμένων,
ἐὰν βεβοῶμαι βεβοῇ βεβοῇται. τὰ ὑπόλοιπα ἀρίδην. Welcher
Schrift dieses Schlussstück angehört, vermag ich nicht zu sagen. ²⁰
Es handelt, wie man sieht, von der κλίσις τῶν περισπωμένων
φημάτων: vgl. Theodosios in Bekker's Anecd. III 1036, 28 ff. und
dazu Choeroboskos p. 807, 7 ff. Gaisf.

3. Σεργίου ἀναγνώστου Ἐμισηνοῦ ἐπιτομὴ τῶν ὀνομα-
τικῶν κανόνων Αἰλλίου Ἡρωδιανοῦ.

25

Von dieser Epitome aus Herodian's Schrift über die Declination der Nomina gab Cramer An. Ox. IV 333 ff. einige Proben aus dem Cod. Harleian. 5656, die dann Lentz in seinen Herodian II 634 ff. aufnahm. Da wir es hier mit einem authentischen Auszuge aus einem unzweifelhaft echten Werke Hero- ³⁰

⁵ ἀκούω ἤκουον gehört nicht hierher (vielleicht ἐσθίω ἥσθιον, οἶον ἀκούω ἤκουον). — ⁶ εἶρ? — ⁷ εἶων? — ⁸ εἶων? aus εἶον corr. V. — ⁹ ὑπερδισύλλαβα β] fehlt V. — ἐρπίζω [ι aus υ corr.] εἰρπιζον V, l. ἐρπύζω εἰρπύζον. — ¹⁰ ὅπερ δὲ κτέ. Fol. 9^r. — ¹¹ τῶν δευτέρων] darnach Rasur V. — ¹² σεργίου κτέ. Fol. 9^v. — ὀνοματικῶν V, ὀνομάτων H(arleianus), corr. Lentz (ebenso Lehrs in seinem Handexemplar der Anecdota Cramer's).

dian's zu thun haben (s. Lentz praef. p. CVIII), so müssen wir bedauern, dass Cramer diesen Auszug nicht vollständig mittheilte. Im Cod. Vindob. ist davon nur der Anfang erhalten, den ich so, wie er dort steht, abdrucken lasse und mit einigen 5 Anmerkungen beglei- te. Die zum Theil sehr erheblichen Varianten des Cod. Harl. hier alle anzuführen, halte ich für unnöthig.

Ὅσα κλίνεται ὀνόματα, φιλοπόνων ἄριστε χαχαρία, τῇ τῶν ὁμοίων παραθέσει κανονίζεται. ἔστι δὲ τὸ ὅμοιον ἐν γένει, 10 ἐν εἶδει, ἐν σχήματι, ἐν ἀριθμῷ, ἐν τόνῳ, ἐν πτώσει, ἐν καταλήξει, ἐν παρατελεύτῳ συλλαβῇ, ἐν χρόνῳ, ἐν ποσότητι συλλαβῶν, πολλάκις δὲ καὶ ἐν ἐπιπλοκῇ συμφώνου. εἰ δὲ περὶ τούτων τι γένοιτο, ἀνόμοιος ἢ κλίσις γίνεται· ἐν γένει μὲν, τοξότης, φιλότης· τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικοῦ, τὸ δὲ θηλυκοῦ· ἐν 15 εἶδει δέ, Ὀλυμπιονίκης, λυνίκης· τὸ μὲν κύριον, τὸ δὲ προσγορικόν· σχήματι δέ, ἱππότης, σωκράτης· τὸ μὲν ἀπλοῦν, τὸ δὲ σύνθετον· ἀριθμῷ δέ, ἰχθὺς ἰχθύος, ὅτε ἐνικόν ἐστιν, ἰχθὺς δὲ ἰχθύων, ὅτε πληθυντικὰ κατὰ κράσιν ἀπὸ τοῦ ἰχθύος· τόνῳ δέ, ἦρω, εὐρώς· τὸ μὲν βαρύτονον διὰ καθαροῦ τοῦ ὄς, τὸ δὲ 20 ἔξυτονον διὰ τοῦ τος· πτώσει δέ, τοξότης, ἐλάτης· τὸ μὲν εὐθεία, τὸ δὲ γενική· καταλήξει δέ, καλός, βραδύς· διαλλάξαντα τὴν κατάληξιν διήλλαξε καὶ τὴν κλίσιν· παρατελεύτῳ συλλαβῇ, πέρσης, λάχης· τὸ μὲν βραχείᾳ παραληγόμενον περιττοσυλλάβως κλίνεται λάχης, τὸ δὲ μακρᾷ ἰσοσυλλάβως πέρσου· χρόνῳ δέ, 25 ἀρκᾶς, ἱμάς· τὸ μὲν γὰρ συνεσταλμένον διὰ τοῦ ὄος ἀρκάδος, τὸ δὲ ἐκτεταμένον διὰ τοῦ ᾗτ κλίνεται ἱμάντος· ποσότητι συλλαβῶν δέ, οἶον λυσίας, βίας· τὸ μὲν γὰρ δισύλλαβον διὰ τοῦ ᾗτ βιάντος, τὸ δὲ ὑπερδυσύλλαβον ἰσοσυλλάβως λυσίου· πολλάκις δὲ καὶ διαφόρου συμφώνου ἕνεκα ἐτέρως ἐκλήθη, οἶον σωλήνος, 30 πυρῆνος· τὸ δὲ ὑμὴν ὑμένος· αἴτιον τούτου τὸ μὲν εἰωθὸς τρέπειν τὸ ἦ εἰς ἔ.

τελικὰ ἀρσενικῶν ὀνομάτων στοιχεῖα ἐστὶ πέντε, ν, ξ, ϑ,

¹² περὶ τούτων τι V, παρὰ ταῦτά τι H. — ¹³ τι γένοιτο κτέ. Fol. 10^r. — ¹⁴ λυνίκης] Πολυνίκης H. — ¹⁵ ἰχθὺς] ἰχθύς corr. Lentz und Lehrs. — ¹⁶ l. πληθυντικόν. — ἰχθύος H. — ¹⁷ εὐρώς H, corr. Lehrs mit Hinweis auf Epim. Hom. p. 208, 20 und Herodian zu 1 27. — ¹⁸ l. εὐθεῖα (so auch weiter unten) und γενική. — ¹⁹ ἱμάντος κτέ. Fol. 10^v. — ²⁰ l. ὑπερδυσύλλαβον. — ²¹ πυρῆνος] s. Herod. I 17, 11 Lentz. — ²² l. στοιχεῖα.

σ, ψ. ἔνιοι δὲ προστιθέασι καὶ τὸ ε̄ συγκαταλέγοντες τοῖς τελικοῖς διὰ τὸ τηλικόσδε, τοιόσδε· οὐ παραδεκτέον δέ· ἐπέκτασις γὰρ καὶ παραγωγή· ἄλλως τε, τῶν ἄλλων τρεπόντων τὴν τελευταίαν ἐπὶ τῶν πτώσεων καὶ τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν γενῶν, ταῦτα τὴν παρατέλετον ἀντὶ τῆς τελευταίας ἔτρεψεν. ἀλλ' οὐδὲ 5 τὸ λ τελικὸν ἡγητέον διὰ τὴν ἥλος γενικὴν ἢ τὸν βάκαλ ἢ ἀνδρούβαλ ἢ νεκάμελ, ἐφ' ὧν εἰσι χρήσεις, ἀλλὰ βάρβαρά τε καὶ ἀχαρακτήριστα. οὐ μὲν οὐδὲ τὸ ᾱ τελικὸν παραληψόμεθα διὰ τὰ θηλυκὰ ἐπώνυμα, τό τε κόπεννα καὶ μύριλλα, ἢ τὰ ποιητικῶς μεταπλασθέντα, νεφεληγεράτα ζεύς, ἱππότα νέστωρ. 10

τὰ μὲν οὖν τέσσαρα ν̄, ξ̄, ρ̄, ψ̄ περιττοσυλλαβεῖ τὲ ἐπὶ γενικῆς καὶ εἰς ὅς καταλήγει, οἷον δίων δίωνος, κήρυξ κήρυκος, νέστωρ νέστορος, πέλωψ πέλοπος· τὴν δὲ δοτικὴν ἐκεῖ εἰς ἰ ἐκφωνούμενον, τὴν δὲ αἰτιατικὴν εἰς ᾱ, καὶ τὴν κλητικὴν εἰς αὐτὸ τὸ σύμφωνον, εἰς ὅπερ ἂν καὶ ἡ εὐθεία λήγη. [τ]ὰ εἰς σ̄ 15 λήγοντα περιττοσύλλαβον ἔχει τὴν γενικὴν ἢ ἰσοσύλλαβον· καὶ ἰσοσύλλαβος μὲν οὐσα εἰς φωνῆεν λήγει, σοφός σοφοῦ· τὴν δὲ δοτικὴν ἔχει εἰς ἀνεκφώνητον ἰ, σοφῶ, τὴν αἰτιατικὴν εἰς ον̄, σοφόν, τὴν δὲ κλητικὴν εἰς φωνῆεν ἔ, σοφέ. ἐπὶ δὲ τῆς περιττοσυλλάβου γενικῆς τελικὸν μὲν ἔστι τὸ ὅς, μίνως μίνως, 20 στάχυς στάχυος· ἡ δὲ δοτικὴ εἰς ἰ ἐκφωνούμενον λήγει, μίνωϊ, στάχυϊ, ἡ δὲ αἰτιατικὴ εἰς ᾱ ἢ εἰς ν̄, μίνωα, στάχυν, ἡ δὲ κλητικὴ εἰς φωνῆεν ἢ εἰς σύμφωνον τὸ σ̄ ἢ τὸ ν̄, ὦ ὀδυσσεῦ, ὦ μίνως, ὦ θόαν. τὸ σ̄, κράτους, δημοσθένους, εὐτυχοῦς, κατὰ συναίρεσιν. 25

[τ]ὰ εἰς σ̄ πᾶσι χρῆται τοῖς φωνήεσι πρὶ τοῦ σ̄ πλὴν τοῦ ε̄, αἶας, χάρης, μάντις, καλός, ταχύς, ἥρως. τὸ δὲ ε̄ καθ' ἑαυτὸ μὲν οὐκ ἐκφωνεῖται, μετὰ δὲ συμπλοκῆς τοῦ ἰ ἢ τοῦ ν̄, ναὶ χαρίεις, πηλεύς. τινὰ δὲ εἰς οὗς λήγει, μελάμπους, δίπους.

[τ]ὰ εἰς ᾱς ἄρσενικά μονοσύλλαβα σπάνιά ἐστιν. ὀξύνηται 30 δὲ ἢ περισπᾶται· καὶ κλίνεται κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ̄ ἢ διὰ τοῦ ν̄· ἔστι γὰρ ἰσοσύλλαβα ὁ γρᾱς τοῦ γρᾱ, ὁ λᾱς τοῦ λᾱ, ὁ πᾱς τοῦ πᾱ — ὑποκοριστικῶς ὁ πατήρ —, ὁ φᾱς τοῦ φᾱ, ὁ θᾱς τοῦ

⁶ τὸν] τὸ? — ⁷ ἀσδρουβάλ H. — χρήσεις] εἰ aus ἰ corr. — ⁸ ἀχαρακτήριστα] Lehrs verweist auf Apollon. Synt. p. 103, 17 τὸ χαρακτηριστικόν. — ⁹ διὰ τὰ κτέ. Fol. 11^r. — ¹⁰ Κόκαινα Lobeck. — ¹⁰ νεφεληγερέτα H. — ¹² κήρυξ Lentz. — ¹³ πέλωψ ders. — ²² μίνωα κτέ. Fol. 11^v. — ²⁸ συμπλοκῆς] 1 später übergeschr. — ²⁹ δίπους] οἰδίπους H. — ³³ ὁ φᾱς τοῦ φᾱ] ὁ Βᾱς τοῦ Βᾱ Lentz.

θα· περιτιτούσθαι δέ, κράς κρατός, μόνον χωρὶς τοῦ ν. διὰ τοῦ τ κλινόμενον πᾶς παντός τὸ τριγενὲς ἔχον τὴν γενικὴν ὀξύτονον, ζᾶς ζάντος, φθᾶς φθάντος, μετοχῆς ἀπενεγκάμενος κατάλληξιν ὁμοίως ταῖς μετοχαῖς καὶ κατὰ τὴν γενικὴν ἠνάγκασται
5 τονοῦσθαι, ὡς στάς στάντος.

[τ]ὰ εἰς ᾧς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἢ ὀξύνεται ἢ βαρύνεται ἢ περισπᾶται. τὰ μὲν οὖν ὀξύτονα συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ α διὰ τοῦ δ κλίνεται, φυγᾶς φυγάδος, δορκᾶς δορκάδος· τὸ ἱμᾶς καὶ ἀνδριᾶς ἐκτεταμένον ἔχοντα τὸ α καὶ μετοχικῇ κατα-
10 λήξει ὁμοιωθέντα καὶ τὴν τῶν μετοχῶν κλίσιν ἀπηνέγκατο, ὡς ἰστάς ἰστάντος καὶ κιχράς κιχράντος.

[τ]ὰ ἐκ παρακειμένου συνεσχηματισμένα ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ τ κλίνεται, χαλκοκράς χαλκοκράτος, νεοκράτος· τὸ μέντοι εὐκράς βαρυτόνως παρ' εὐριπίδῃ ἀνεγνώσθη. τὸ δὲ μέγας
15 ἡμάρτεται περὶ τόνον καὶ χρόνον· ὁμοίως δὲ τὸ μέγας ἐπιθέτω ἡμάρτεται καὶ τὸ λάας ἐπιθετικῶς εἰρημένον· διὰ τοῦτο μὴδ' ἀκόλουθον τὴν κλίσιν ἔσχον.

[τ]ὰ δὲ βαρύτονα ὅσα μὲν δισύλλαβα εἰς ᾧς καθαρὸν λήγει, αἶας, καὶ ὅσα παρὰ μετοχὴν, ἄτλας, περίφας, καὶ ὅσα παρὰ
20 ῥῆμα βαρύτονον, ἀφείδας, ἀδάμας — δάμνω γάρ —, καὶ ὅσα δις τὸ αὐτὸ σύμφωνον ἔχει ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ συλλαβῇ ἢ τὸ ἀντίστοιχον, μάμας, γίγνας, τεύθρας, κάλχας, καὶ ὅσα τριγενῇ, διὰ τοῦ ντ κλίνεται· ἄλλα τὸ μέλας γάρ καὶ τάλας τριγενῇ ὑποστολὴν τοῦ τ πέπονθε, μέλανος καὶ τάλανος.

25 [ῶ]σα δὲ εἰς ᾧς καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ι παραλήγεται, νικίας, λυσίας, ἢ τῷ ε, αὐγέας, πυθέας, ἢ τῇ εἰ, αἰνείας,

² τοῦ τ] τοῦ ν H. — ³ ζᾶς H. Lehrs verweist auf Bekker An. 1181. — φθᾶς Lentz. — φθάντος κτέ. Fol. 12^v. — ⁴ ἠνάγκασται H (ἠναγκάσθη Lehrs Arist.² p. 385), ἠνάγκασται V (und Lentz) richtig. — ⁵ 1. τὸ δὲ ἱμᾶς καὶ ἀνδριᾶς. — ¹³ χαλκοκράτος, νεοκράς νεοκράτος Lentz, κράτος, νεοκράτος H. — ¹⁴ εὐκράς Lentz, unnöthig. — βαρυτόνως fehlt H; Lehrs hat es in seinem Handexemplar vermuthungsweise vor ἀνεγνώσθη eingeschaltet. — τὸ δὲ μέγας κτέ.] vgl. Lentz II 635, 32 nebst Note. — μέλας H, falsch. — ¹⁵ ὁμοίως δὲ τῷ μέγας? — ¹⁶ λάας Lentz. — ἐπιθετικῶς] ποιητικῶς? nach Her. II 7, 26 Lentz, dessen Note zu vergleichen ist. — μὴδ'] οὐδ' H. — ¹⁷ κλίσιν aus κλήσιν corr. — ¹⁸ [τ]ὰ δὲ κτέ. Fol. 12^v. — Eustath. 1390, 33 citirt, wie Lehrs anmerkt, die Regel unter dem Namen des Herodianos. Man findet das Citat nebst einigen anderen, welche sich auf die vorliegende Schrift beziehen, auch bei Lentz. — ²² γίγας Lentz.

ἢ τῷ ὕ, μαρσύας, καὶ ὅσα εἰς ῥας ἐπὶ τῆς παρατελεύτου τοῦ ὀ, ξυναγόρας, εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικήν· εἰ δέ τι τούτων εἰς ἁ καταλήγειεν, δωριόος ἐστὶν ἡ κλίσις συνήθης γερονυῖα τῇ κοινῇ διαλέκτῳ· ἐκεῖνα δ' ἂν μόνα εἰς ἁ κατάληκτα εἴη κατὰ τὴν γενικήν, ὅσα ἀπὸ ἀμεταβόλου ἀρξάμενα μεταβολικῶ κατὰ τὸ τέλος ⁵ χρῆται, οἷον λίχας, καὶ ὅσα ἀπὸ φύσει μακρᾶς ἀρξάμενα συμφώνῳ παραλήγεται κατὰ τὴν τελευταίαν, σῶτας, καὶ ὅσα δις τὸ αὐτὸ σύμφωνον ἔχει καὶ μὴ ἐστὶ φηματικά, ἀγρίππας, περδίκας — τὸ παλλᾶς γὰρ φηματικόν —, καὶ ὅσα εἰς μᾶς μακρᾶ παραλήγεται, πυρίμματος, λυκόμματος — τὸ γὰρ ἀθάμματος καὶ ἀδάμματος ¹⁰ βραχυπαραληγεται —, καὶ ὅσα εἰς δας ἀπλά, τιμαχίδας, θραικίδας — ἀπλά, διὰ τὸ ἀφείδας —, καὶ ὅσα εἰς πᾶς μονογενῆ, ἀράσπας, γοργώπας — τὸ ἄπας οἱ μονογενῆς —, καὶ ὅσα παρὰ φῆμα περισπώμενον, βοῶ τηλεβόας, ἄλοιῶ πατραλοίας πατραλοία.

[τ]ὰ δὲ εἰς ἄς περισπώμενα ἐπεικῶς ὑποκοριστικὰ εὐρίσκειται καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ κλίνεται, ζηνᾶς, μηνᾶς. τὸ ἄλλας, γλισσᾶς ἐκ τοῦ ἀλλᾶεις καὶ γλίσσᾶεις· τὸ δὲ μαρικᾶς μαρικάντος πέπλεκται, ἀλλὰ καὶ ἰσοσυλλάβως. ἐν ἐστὶν ἀρσενικὸν εἰς αἰς, τὸ παῖς, περισπώμενον· κέλνεται δὲ διὰ τοῦ δ ὡς ἀπὸ τοῦ παῖς.

περὶ τῶν εἰς ἡς ληγόντων. — τῶν εἰς ἡς ληγόντων τὰ μὲν ²⁰ ὀξύνεται, ἀθλητής, τὰ δὲ βαρύνεται, λάχης, τὰ δὲ περισπᾶται, ἐρμῆς. λεκτέον οὖν περὶ βαρυνουμένων.

[τ]ὰ μὲν οὖν βαρυνονόμενα τρεῖς γενικᾶς ἔχει, εἰς τος, λάχης, λέβητος, [εἰς οὐ], θύτου, πλύτου, εἰς εὖς, δημοσθένους, ²⁵ διογένης.

[τ]ὰ τοίνυν εἰς ἡς δισύλλαβα λαμβικᾶ βαρύνοντα μὴ ἔχοντα ἐπ' εὐθείας τὸ τ διὰ τοῦ τος κλίνεται, λάχης, πάχης· τὰ δὲ ἔχοντα τὸ τ διὰ τῆς οὐ, θύτου, πλύτου· καὶ τὸ σκύθου· ἰσοδύναμον γὰρ τὸ θ τῷ τ. τὸ δὲ κράτης κράτητος θεματικὸν ἔσχε τὸ τ· κρατῶ γάρ. ³⁰

¹ τὸ ξαναγόρας H, τὸ ὀ ἔχει Ξαναγόρας Lentz. — ⁵ τὸ τέλος κτέ. Fol. 13^v. — ⁸ περδίκας H. — ⁹ Πάλλας Lentz. — ¹¹ βραχυκαταληγεται H (Lentz), falsch. — ἀπλά H, wie öfter. — θραικίδας H, l. θρακίδας. — ¹³ γοργώπας H. — ¹⁶ ἀλλᾶς H. — ¹⁷ γλισσᾶς H, Γλίσσας Lentz. — Γλίσσᾶεις Lentz. — Μαρικᾶς Μαρικάντος Lentz. — ¹⁸ πέπλεκται HV, κέλνεται conj. Meineke Fragm. com. gr. I p. 138, περιττοσυλλάβως κέλνεται Lentz. — ἐν ἐστὶν κτέ. Fol. 13^v. — ¹⁹ τὸ παῖς περισπώμενον V, nur περισπώμενον H, περισπώμενον παῖς Lentz. — ²⁴ εἰς οὐ habe ich zugesetzt.

[ὄ]σα δὲ σπονδιακά, ἰσοσυλλάβως κλίνεται καὶ εἰς οὐ λήγει, πέρσου, χρούσου. σεσημειώται τὸ πλήρης, ἐκ τρισυλλάβου τοῦ πολλῆς. τὸ δὲ κλήμης οὐχ' ἑλληνικόν. τὸ δὲ ἄρης καὶ ὡς λαμβικόν μὴ ἔχον ἐπ' εὐθείας τὸ τ' ἄρρητος ἐκλήθη, καὶ ὡς
 5 σπονδιακὸν ἄρου, καὶ „ἄρεος ἀνδροφόνου“ παρ' ὁμήρω, καὶ ἄρεως ἀπὸ ἄρεως· ἐρέθη δὲ παρὰ ἀλκαίῳ.

[ὄ]σα δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἰς [δης] πατρωνυμικά, οἶον ἀτρείδης, ἢ τύπου πατρωνυμικοῦ, ἡρακλείδης, ὑπερίδης, καὶ τὸ δημάδης ἐκ τοῦ δημεάδης ὄν, τῇ αὐτῇ ὑποπίπτει κλίσει· καὶ τὰ
 10 εἰς νῆς πατρώνυμα, λεπτίνης, ἀψίνης, ἢ τύπου παρωνύμου, σμυκρίνης, θεοκρίνης, καὶ τὰ εἰς λῆς ῥηματικῆς, ὀλολυκτόλης, φαινόλης, ἢ παρώνυμα, γενειόλης, καὶ ὅσα εἰς τῆς ἀπλά, οἰκέτης, τοξότης, καὶ ὅσα παρὰ θηλυκὸν εἰς ἡ λῆγον πεποιέται, χειροτέχνης, ἑλλανοδίκης, καὶ ὅσα ἀπὸ γενικῆς εἰς ὅς ληγούσης, οἰδι-
 15 πόδης, τριπόδης, ἐπταπόδης — παρ' ἡσιόδῳ δὲ εἰς ν —, καὶ ὅσα παρὰ ῥῆμα προσηγορικά, ἱερονίκης, ὀλυμπιονίκης, ταῦτα πάντα εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικὴν, χωρὶς τῶν εἰς ὠλης, ἃ μετὰ τοῦ σ τὴν γενικὴν ποιεῖ, πανώλους, ἐξώλους — ἐξῶλες γὰρ καὶ παν-
 ὠλες τὸ οὐδέτερον —, καὶ ὅσα διὰ τοῦ ῥῆς, ξιφήρους, ὀλι-
 20 γήρους, καὶ τὰ εἰς ὠδης, λειῳδους — λειῳδες γάρ —, καὶ τὰ παρ-
 εσχηματισμένα, πέτρα πετρώδης — τὸ μινώδης καὶ ἡρώδης, ὡς ἀπὸ τοῦ μίνως καὶ ἥρω, τῇ τῶν πατρωνυμικῶν ὑποπέπτωκε κλίσει —, καὶ ὅσα παρ' οὐδέτερον σύγκειται μετὰ κεκινημένου τοῦ ο εἰς ἡ, εἴτε κύρια ἢ, δημοσθένης, διογένης — τὸ ὑπερίδης
 25 καὶ ἱποκλείδης οὐ παρ' οὐδέτερον, ἀλλ' ὅμοια τοῖς πατρωνυμικοῖς —, εἴτε προσηγορικά, μεγακήτους, κακοθήτους — τὸ δὲ ἀγκυλοχεΐλης ἄνευ τοῦ σ, ὡς δῆλον ἐκ τῆς πληθυντικῆς εὐθείας ἀγκυλοχεῖλαι, ὡς ἀπὸ ἱππότου ἱππότης, ἀτρείδου ἀτρεΐδαι —· ἐτι καὶ ὅσα παρὰ ῥῆμα κύρια, τοῖς προειρημένοις ἀκολουθεῖ κατὰ

¹ 1. σπονδειακά. — ² πολλῆς] s. Lehrs Qu. ep. p. 156 f. Lentz Her. I 65, 3. — κλήμης] s. Lentz Her. II 614, 11. — οὐχ' κτέ. Fol. 14^r. —

⁴ ἄρρητος H. — ⁵ σπονδειακόν H. — Ἄρεος ἀνδροφόνου s. Lentz aus A 441.

— ⁶ ἐρέθη H, εὐρέθη Cramer. — ⁷ δης fehlt HV, fügte Lentz zu. —

¹⁰ πατρώνυμα H. — ¹¹ ῥηματικά H. Das Folgende hat Lentz II 638, 34 sehr gewaltsam und ohne Noth, wie ich glaube, geändert. ὀλολυκτόλης lässt sich mit σκωπτόλης und einigen ähnlichen Wörtern, die Lobeck Phryn. p. 613 zusammenstellt, vergleichen. — ¹⁵ ἡσιόδῳ] WT. 424. —

¹⁶ ὀλυμπιονίκης κτέ. Fol. 14^v. — ²¹ 1. Μινώδης: s. Lentz II 518, 31. —

²² ἀγκυλοχεῖλαι II 428. — ἱππότης κτέ. Fol. 16^r. — 1. Ἀτρεΐδαι.

κλίσιν, φαίνομαι ἀριστοφάνους, διομήδους καὶ πολυνίκους· κύριον γὰρ τὸ ἰσθμιονίκης ἄνευ τοῦ ὁ· προσηγορικὸν γάρ. εἰ δέ τις προσφέρει τῶν εἰς ᾠδῆς τινὰ καὶ παρὰ ῥῆμα καὶ προσηγορικὰ μετὰ τοῦ ὁ, ἐροῦμεν προκατεσχῆσθαι τῶν τύπων τῶν εἰς ᾠδῆς. ὅσα σύνθετα παρὰ τὰ εἰς ῆς, ὡς τοῖς ἀπλοῖς κλίνεται, ὅτεοκρήτος ⁵ ὄνομα ἀρχιληστοῦ. τὸ φιλοκράτης οὐκ ἀπὸ τοῦ κράτης, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κρατῶ ἢ τοῦ κράτος. ἔτι μὴν καὶ ὅσα ἀμεταβόλῳ παραλήγεται ὑπὲρ δύο συλλαβάς, εἰς τὸς λήγει, ἀφάρητος, ἐπιάλητος. καὶ ταῦτα μὲν περὶ βαρυτόνων· λεκτέον δὲ καὶ περὶ ὀξύτόνων.

10

[τ]ῆς προειρημένης τοίνυν καταλήξεως οὔσης τριχῶς εἰς τὸς καὶ εἰς εὐς — ἥτις συναιρεθεῖσα γίνεται εἰς οὐς — καὶ εἰς οὐ, εἰπωμεν περὶ τῶν εἰς τὸς πρότερον. ὅσα μὲν ὀξύτονα δύο συμφώνοις παραλήγεται, εἰς τὸς ποιεῖ τὴν γενικήν, ἀβλήτος, προβλήτος καὶ ἡμιονήτος· ὅσα δὲ ἐνὶ συμφώνῳ, σαφής, νωθής, ¹⁵ πρυλής, καὶ ὅσα παρὰ θηλυκὸν εἰς ἡ λήγον, εὐτυχής, ἑτεραλκής, καὶ ὅσα παρὰ τῶν εἰς υς εἰς ῆς ἰμοτονοῦντα τοῖς πρωτοτύποις, ἐμβριθής, ἐνήης — τὸ ποδώκης εἰς ιδιότητα τοῦ ἀχιλλέως ἐβαρυτονήθη —, ἀλλὰ μὴν καὶ ὅσα ἔχει οὐδέτερον παρεσχηματισμένον, εὐγενής, εὐειδής, καὶ τὰ παρὰ ῥῆμα, πρωτοπαγής, νεαρ- ²⁰ δής, πολυσπειρής, ταῦτα πάντα εἰς οὐς ποιεῖ τὴν γενικήν. τὰ εἰς τῆς ῥηματικά, ποιητής, ἀθλητής καὶ τὰ ὅμοια εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικήν. τὰ εἰς ῆς περισπώμενα συνηρημένα ἐστὶν ἀπὸ τῶν εἰς εας καὶ ἀπὸ τῶν εἰς κλῆς καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ῆεις, ἅπερ ὁμοίως τοῖς ἐντελέσι κλίνεται, οἶον ἐρμέας ἐρμέον ἐρμῆς ἐρμού, ἀπελ- ²⁵ λέου ἀπελλοῦ, ποδέου ποδοῦ, ἥρακλῆς ἥρακλέους ἥρακλῆς ἥρακλοῦ, φθογγῆεις φθογγήεντος φθογγῆς φθογγήντος, τιμῆντος, δαφνηντος.

τὰ εἰς ις βαρυτόνα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν συνεσταλμένον

¹ ἀριστοφάνους V. — 1. Πολυνείκους. — κύριον δὲ? — ³ προσφέρει^{εἰ} V. — ⁴ 1. τὸν τύπον τῶν εἰς ᾠδῆς? — ⁵ 1. ὁμοίως τοῖς ἀπλοῖς (oder ὡς τὰ ἀπλά). — Ἐτεοκρήτος? s. Lentz I 83, 2. — ¹¹ τριχῶς κτέ. Fol. 15^v. — Lentz II, 639, 8 ist hiernach zu berichtigen. — ¹⁵ ἡμιονήτος Cramer. — ¹⁸ ἐνήης] vgl. Her. II 37, 8 Lentz, wo auch über ποδώκης dasselbe berichtet wird. — ²⁰ εὐειδής] εἰ aus η corr. — 1. νεοαρδής. — ²⁴ καὶ ἀπὸ τῶς [so V] εἰς κλῆς κτέ. Fol. 16^r. — ²⁶ ἥρακλοῦ] 1. Ἡρακλοῦς. — ²⁷ φθογγήεντος] das ν ist erst nachträglich übergeschrieben. — ²⁹ Hier fehlt die Ueberschrift περὶ τῶν εἰς ις ληγόντων. — ις] aus ῆς corr.

ἔχει τὸ $\bar{\iota}$ καὶ διὰ τοῦ $\bar{\delta}$ ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ $\bar{o}$ ς κλίνεται. μόνον τὸ τίς διὰ τοῦ $\bar{\nu}$ ἐκλίθη καὶ ὡς μονοσύλλαβον ὀξύνεται αἶε καὶ ἐν τῇ συμφράσει. καὶ τὸ λῖς παρ' ὁμήρω „ὥς τε λῖς ἡγύγνειος“. καὶ ὅσα μὲν κύρια εἰς $\bar{\iota}$ ς, πάρις, κίκις, καὶ ὅσα μακροῦ παραλη-
 5 γόμενα προσηγορικά, εὔνις, νῆις, ἄναλκις, διὰ τοῦ $\bar{\delta}$ κλίνεται. τὸ εὔνις εὐρέθη ἄνευ τοῦ $\bar{\delta}$, εὔνιος εὔνιν. ὅσα προσηγορικά βραχεῖα παραληγόμενα, διὰ τοῦ $\bar{o}$ ς, μάντιος, ὄφιος — καὶ ὄφιος ἀττικῶς καὶ ὄφιος —, καὶ τὰ ἀπὸ τούτων σύνθετα ὁμοίως τοῖς ἀπλοῖς κλίνεται, φνυγόπολις φνυγόπολιδος ἀττικῶς. τὸ εὔπολις
 10 ὡς κύριον διὰ τοῦ $\bar{\delta}$ · ἢ δὲ αἰτιατική εἰς $\bar{\nu}$ καὶ ἡ κλητική εἰς φωνήεν.

τὰ εἰς $\bar{\eta}$ ς μονοσύλλαβα μὲν ὄντα περισπᾶται καὶ διὰ τοῦ $\bar{\nu}$ κλίνεται, κτεῖς κτενός, εἰς ἐνός, ὑπὲρ μίαν δὲ συλλαβὴν βαρύνεται καὶ διὰ τοῦ $\bar{\nu}$ τ κλίνεται, χαρίεντος, ἐρόεντος, καὶ ἡ κλη-
 15 τικὴ διχῶς, ὦ χαρίεν καὶ ὦ χαρίει, ὦ ἐρόεν καὶ ὦ ἐρόει· ἐτι μὴν καὶ ἡ δοτική πληθυντική διχῶς, τοῖς χαρίεσι καὶ χαρίεσι, τοῖς ἐρόεσι καὶ ἐρόεσι.

τὰ εἰς $\bar{\epsilon}\nu$ ς εἴτε ἀπλᾶ εἴτε σύνθετα ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}\nu$ ς κλίνεται, ὀδυσσεός — τὸ ὀδυσσηός ἰωνικόν, ὥσπερ τὸ ὀδυ-
 20 σσεός ἀττικόν —. τὸ δὲ ζεύς ἐτερόκλητον καὶ βιωτῶν. τοῖς δρομεῦσι καὶ δρομέσι διχῶς.

τὰ εἰς $\bar{\upsilon}$ ς ὀξύνεται καὶ βαρύνεται καὶ περισπᾶται. ὅσα μὲν οὖν μονοσύλλαβα, περισπᾶται καὶ τὸ $\bar{\upsilon}$ φυλάττει, σὺς συός, μῦς μνός, δρυς δρυνός· μόνον τὸ $\lambda\chi\theta\bar{\upsilon}\varsigma$ $\lambda\chi\theta\bar{\upsilon}\varsigma$ τούτοις συναπηνέχθη·
 25 ὅσα δὲ ὀξύτονα, διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$, παχέος, ἡδέος. καὶ ἐπὶ τῶν βαρυντόνων, ὅσα μὲν παρασχηματισμὸν θηλυκοῦ ἔχει, ὁμοίως διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$, θήλεως — θήλεα γάρ —· μονογενῇ δὲ ὄντα τὸ $\bar{\upsilon}$ φυλάσσει, στάχνος, βότρυος, νέκυος. σεσημείωται τὸ πήχεως καὶ πελέεως

¹ κλίνεται μόνον. τὸ δὲ τίς Lentz, ohne ersichtlichen Grund. —

² τίς V. — ³ λῖς H. — ὁμήρω] O 271 und 275. — ⁴ καὶ ὅσα (erstes), womit die eine Zeile schliesst, wird in der nächstfolgenden wiederholt. — ⁵ νῆις aus νῆιν corr. — ⁶ εὔνις H. — ἄνευ HV, καὶ ἄνευ Lentz. — 1. εὔνιος. — ⁷ μάντιος] stimmt dies zu βραχεῖα παραληγόμενα? — ⁸ καὶ τὰ ἀπὸ κτῆ. Fol. 16^v. — ⁹ 1. φνυγόπολις. — φνυγόπολιδος] vielleicht φνυγόπολιος· φνυγόπολεως? — ¹⁰ ης] 1. εἰς. — ¹¹ κτεῖς stimmt nicht zu περισπᾶται. — ¹² ἀπλᾶ aus ἀπλᾶ corr. — ¹³ ζεύς] Lentz fügte Διός hinzu. Lehrs wollte ζεύς in Διός ändern und verglich An. Ox. I 180, 29. Man sehe noch das. I 107, 15 (Ahrens Dial. I 179 Note 4). — ¹⁴ σὺς κτῆ. Fol. 17^r. — ¹⁵ $\lambda\chi\theta\bar{\upsilon}\varsigma$ aus $\lambda\chi\theta\bar{\upsilon}\varsigma$ corr. — ¹⁶ 1. θήλεος.

ἀττικῶς ἐπεκταθέντα. ἰστίον ὅτι γλυκῆως, ἡδέως οὐ λέγομεν, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἐπιρρήματι. ὅσα δὲ σύνθετα παρ' ὄνομα, ὡς τοῖς ἀπλοῖς κλίνεται, ἄδριμυς ἀδρίμεως — δριμύς γάρ —, τριβράχους — βραχύς γάρ —. εἰ δὲ παρὰ ῥῆμα εἴῃ, διὰ τοῦ δ, νέηλυς νεήλυδος, ἐπήλυδος. 5

τὰ εἰς οὖς ἢ βαρύνεται ἢ περισπᾶται, χαλκοῦς, εὐπλους. ὅσα μὲν οὖν ἀπλὰ, περισπᾶται, χαλκοῦς, σιδηροῦς· ὅσα δὲ σύνθετα, βαρύνεται, εὐνους, εὐπλους. σεσημείωται τὸ ποῦς διὰ τοῦ δ καὶ ὁδοῦς διὰ τοῦ ἵτ κλιθέντα καὶ ὀξυνόμενα. καὶ τὰ μὲν ἀπαθῆ 10 διὰ τοῦ ὅς κλίνεται, βοῦς βοός, χροός, τὰ δὲ πεπονθότα ἀποβολῇ τοῦ σ ποιεῖ τὴν γενικὴν, νοῦς νοῦ, πλοῦς πλοῦ, ῥοῦς ῥοῦ· ὁμοίως καὶ τὸ χροσοῦς καὶ χαλκοῦς. τὰ δὲ σιμοῦς καὶ χαλκοῦς ἀπὸ τῶν ἐντελεσετέρων κέκλιται. μελάμπους μελάμποδος, οἰδίποδος, εὐπλους εὐπλου, εὐχρους εὐχροος, διάχροος, ἀργιόδους ἀργιόδοντος.

τὰ εἰς ὡς ἢ ὀξύνεται ἢ βαρύνεται. τὰ μὲν οὖν μονοσύλ- 15 λαβα καὶ ὀξυνόμενα ἔχοντα σύμφωνον τῆς τρίτης συζυγίας τῶν βαρυντόνων διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλίνεται, δμφός, τρφός, θωφός. τὰ δὲ ἔχοντα σύμφωνον τῆς τρίτης συζυγίας διὰ τοῦ τ, φωτός, πλωτός. ὁμοίως καὶ τὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὀξυνόμενα διὰ... Schluss des Blattes; das Uebrige fehlt. 20

4. Ἐξήγησις τοῦ Θρακὸς εἰς τὴν γραμματικὴν¹.

κανὼν β'². ὁ κοχλίας τοῦ κοχλίου. τὰ εἰς α̅ς καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀπλὰ βαρύνοντα εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικὴν, παπίου, αἰνείου, ἐρμείου u. s. w. Es sind die von Bekker An. III 975 ff. publicirten εἰσαγωγικοὶ κανόνες περὶ κλίσεως ὀνομάτων und περὶ κλίσεως ῥημάτων des Theodosios³, aber am Anfang und am Schluss verstümmelt: nur p. 976, 19—1008, 2 Bk. ἐνεστώτων ἐνεργητικῶν δύο εἰσι sind erhalten (Fol. 18^r—41^v). Der Text

¹ α̅ς τὰ ἀπλὰ H; möglich wäre auch ὁμοίως τοῖς ἀπλοῖς. — ἄδριμυς] i aus v corr. — ἀδρίμεως] ἀδρίμεος H. — ² εὐνους κτέ. Fol. 17^v. — 1. ποῦς. — ³ κέκλιται] hier fehlt ὅσα δὲ σύνθετα παρ' ὄνομα, ὡς τὰ ἀπλὰ κλίνεται oder dergl. — ¹⁷ θωφός] 1. θωός. — ¹⁸ τὰ δὲ] hier fehlt μὴ, s. Lentz Her. II 713, 6 = Choerob. zu Theodos. p. 254, 20. — συζυγίας] fehlt τῶν βαρυντόνων. — τοῦ τ] τοῦ τῶς?

¹ Diese falsche Ueberschrift rührt in V erst von jüngerer Hand her.

² β' ist später ausradirt.

³ Unsere Handschrift nennt ihn weiter unten (s. S. 683) irrthümlich Theodoros.

der Wiener Handschrift weicht an manchen Stellen nicht un-
 erheblich von dem Bekker'schen ab; eine genaue Collation mit
 dem letzteren ergab folgende zum Theil sehr beachtenswerthe
 Varianten: p. 976, 20 Ἐνικά fehlt V. 21 ἀπλὰ. 22 αἰνείου
 ἐρμείου. 23 Ἐρμεία] αἰνεία. 24 ἡ κλησις. 25 Πικίας fehlt,
 ebenso Πενκετίας. 28 λήρουσα. 30 μῆδεια μηδείας μηδεία
 (ohne Artikel) steht hinter 31 τῇ γῇ. 32 εὐθεία, ohne ἐνικῶν.
 33 ἔχη τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσύλλαβον. 977, 2 κλίνουσι μετὰ τοῦ
 ὦ] μετὰ τοῦ ὦ λέγουσι καὶ γράφουσιν. 5 Κερκιδᾶς Κερκιδᾶ
 fehlt. 9 εὐθεία, und so gewöhnlich. 13 τὴν εὐθείαν τῶν πλη-
 θυντικῶν] τὸ πληθυντικόν. 14 τὰ μούσα. λήγοι. 18 πέρσαι
 πέρσαις (ohne Artikel) steht hinter μούσαι μούσαις (so). 19 οἱ
 τοξόται bis τοῖς καλοῖς fehlt. 25 Ἐνικά fehlt. 26 τὸ ἰ] τὸ ἱ.
 30 Die von Bekker hier und p. 979 unter dem Text verzeich-
 neten Varianten fehlen. 978, 5 πληθυντικά, und ebenso weiter-
 hin. 8 Ἐν. fehlt; desgleichen 29. βαρύντονα σπονδειακά. 10 τέννης
 τέννου. 12 εἴπομεν bis 14 ἀντιστοίχου fehlt. 20 ὧ τοξότα
 fehlt. ὧ θύτα. ἡ ἐθνικὰ εἶη] ἐθνικὰ δὲ. 24 τὰ Πέρσα] τὰ
 πέρσα. 26 und 27 χρύσαι. 29 und 979, 3 τοῦ δημοσθένεος
 οὐς. 979, 4 τῷ δημοσθένει εἰ, τὸν δημοσθένα νη. 6 Δημο-
 σθένην] folgt ὧ δημόσθενες. 8 τῷ δημοσθένε νη, τοῦν δημο-
 σθενέοιν νοῦν, ὧ δημόσθενες νη. 11 πληθυντικά: οἱ δημοσθέ-
 νεις νεις, τῶν δημοσθένεων νῶν. 15 τὲ, wie gewöhnlich. αὐτῷ]
 αὐτῇ. — 16 Δημοσθένει bis 17 ὕφεσι fehlt. 17 τοὺς δημοσθένας
 νεις. 18 πᾶσα bis 21 κλητικὴν fehlt. 21 ὧ δημοσθέnees νεις. 23 περὶ
 τοῦ Ἡρακλῆς ὀνόματος] ὁ ἥρακλῆς. 28—980, 20 μίαν ἐντελῇ
 καὶ μίαν συνηρημένην. καὶ ἡ ἐντελής οὕτως· ἐνικά· ὁ ἥρακλῆς,
 τοῦ ἥρακλέους οὐς, τῷ ἥρακλέει εἰ, τὸν ἥρακλέα ἑα καὶ ἥρα-
 κλέη καὶ ἀττικῶς ἥρακλῆν [so], ὧ ἥρακλέες ὧ ἥράκλεις. δυικά·
 τῷ ἥρακλέει ἑη, τοῦν ἥρακλέοιν λοῦν [so], ὧ ἥρακλέει ἑη. πλη-
 θυντικά· οἱ ἥρακλέες εἶς, τῶν ἥρακλέων ἑῶν, τοῖς ἥρακλέεσι
 εἰσι, τοὺς ἥρακλέας ἑας, ὧ ἥρακλέες εἶς. ἡ δὲ συνηρημένη
 οὕτως· ἐνικά· ὁ ἥρακλῆς, τοῦ ἥρακλέος οὐς, τῷ ἥρακλέει εἰ, τὸν
 ἥρακλέα λῇ καὶ ἥρακλῆν, ὧ ἥρακλες. δυικά· τῷ ἥρακλέει λῇ,
 τοῦν ἥρακλέοιν οῦν, ὧ ἥρακλέει ῆ. πληθυντικά· οἱ ἥρακλέες
 εἶς, τῶν ἥρακλέων ὦν, τοῖς ἥρακλέσι μόνως, τοὺς ἥρακλέας εἶς,
 ὧ ἥρακλέες εἶς. 22 Ἐνικά fehlt (ebenso 981, 8. 24. 982, 12.
 27. 983, 5. 16. 24. 984, 10. 18. 27. 985, 27. 986, 11. 23.
 987, 2. 16. 27. 988, 2. 25. 989, 15. 990, 2. 21. 991, 2. 13.

24. 32. 992, 10. 20. 30. 993, 8. 994, 11. 19. 995, 11. 24. 996, 4. 18. 32. 997, 8. 19. 998, 2. 15. 999, 11. 27. 1000, 2. 15. 27. 1001, 7. 15. 1002, 2. 14). 23 $\overline{\delta\omicron\varsigma}$] $\overline{\delta}$. 24 *Ἀδωνις* fehlt. 27 *τὸν* fehlt. 28 *λέγονται]* *κανονίζονται*. *ἐνικῆς* fehlt. 981, 1 *εἰρηται* fehlt. 2 *πᾶσα* bis 5 *Πάρισι* fehlt. 8 *ὄφιος]* folgt *νοινῶς, καὶ ὄφεος ἰωνικῶς, καὶ ὄφεως ἄττικῶς*. 9 *μηδὲ* fehlt. 11 *μάντεως, ὄφεως φασί*. *ὄφεος]* folgt *δράκοντος*. 12 *ὡς* *τὸ* fehlt. 15 *ἐν τ'*. 16 *τῷ ὄφει φι καὶ ὄφει ει, τὸν ὄφιν*. 17 *ἀπαιτεῖ*. *διχῶς* steht hinter 18 *κυρίων*. *κλίνεσθαι]* *λέγεσθαι*. 18 *ἐπέλειψεν*. 19 *εἰς* und *αἰτιατικῆς* fehlt. *ὄφι]* folgt *καὶ ὄφιος*. 20 *ὄφιε]* folgt *καὶ ὄφει καὶ ὄφη*. *ὀφίοιν]* folgt *καὶ ὀφέοιν φν*. *ὄφιε]* folgt *εε η*. 21 *πληθυντικά· οἱ ὄφιος ις καὶ ὄφεις εις, τῶν ὀφίων ἑῶν καὶ ὄφρων, τοῖς ὄφισι καὶ ὄφεσι, τοὺς ὀφιας* — *πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς ἐς λήγουσα τροπῇ τοῦ ἑ εἰς α̅ τὴν αἰτιατικὴν ποιεῖ* —, *ὡ ὄφιος ις καὶ ὡ ὄφεις εις*. 25 *τιμῆντος]* *τιμίεντος, χαρίεντος*. 27 *χαρίεν]* folgt *καὶ ὡ χαρίεις ἄττικῶς*. 28 *χαρίει καὶ ὡ χαρίεν]* *χαρίεν καὶ ὡ χαρίει*. 982, 7 *καὶ χαρ.] ἡ χαρ*. *διχῶς* λέγεται καὶ fehlt. 9 *ἡ χαρ.] τοῖς χαρ*. 13 *λήγοντα* fehlt. 16 *Πηλεὶ κατὰ συναίρεσιν]* *ἐν συναίρεσει* *πηλεῖ*. 17 *εἶπομεν* bis 18 *ὡ Ζεῦ* fehlt. 19 *ὡ Πηλέε]* *τῷ πηλέε καὶ πηλῇ*. *ὡ Πηλέε]* folgt *καὶ πηλῇ*. 20 *Πηλέες]* folgt *καὶ πηλεῖς*. 23 *νομίζουσι]* *φασί*. *παρ' ἄττικοῖς*. 24 *Πηλέας]* folgt *καὶ πηλεῖς*. 25 *ὡ Πηλεῖς]* *ὡ* fehlt. 28 *κατὰ συναίρεσιν* fehlt. 29 *τὸν ἡδὺν καὶ ἡδέα*. *αἰτιατικαὶ]* folgt *διχῶς λέγονται*. 983, 1 *κατὰ συναίρεσιν* fehlt. 3 *κατὰ συναίρεσιν* steht hinter *ἡδεῖς*. *ὡ ἡδεῖς]* *ὡ* fehlt. 6 *καὶ προσθέσει τοῦ ὅς κλίνεται* fehlt. 7 *πήχυς* *πήχεως καὶ πέλεκυς πελέκεως*. καὶ *ἐγγέλυσ ἐγγέλους* fehlt. 11 *οἱ βότρυες]* folgt *καὶ βότρυς*; dasselbe nach 12 *βότρυας*. 12 *πᾶσα* bis 14 *βότρυας* fehlt. *ὡ βότρυες]* *ὡ βότρυας καὶ βότρυς κατὰ συναίρεσιν*. 17 *κλίνεται]* folgt *βοῦς βοός*. *χοῦς χοός* und 18 *πούς γὰρ ποδός καὶ ὀδούς ὀδόντος* fehlt. 21 *βόες]* folgt *καὶ βοῦς*; dasselbe nach 22 *βόας* und nach *ὡ βόες*. 26 *χρυσόεις* *χρυσόεντος χρυσοῦς χρυσοῦντος*. 27 *ἔστι δὲ]* *ἔστιν οὖν*. 28 *συνηρημένῃ]* folgt *ὁ πλόος τοῦ πλόου*. *ἀρσενικά]* folgt *καὶ θηλυκά*; ebenso 31. 29 *ὁ πλόος* bis 30 *τοῦ πλοῦ* fehlt. 984, 3 *οἱ πλόοι οἷ*. *πᾶσα* bis 5 *οὐδετέρων* fehlt. 5 *τῶν πλόων ὦν, τοῖς πλόοις οἷς, τοὺς πλόους οὔς*. 8 *οἶον Ὅμηροι Ὀμήρους]* *καλοὶ καλούς*. *ὡ πλόοι οἷ*. 11 *ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν* fehlt. 13 *κλητικὴν]* folgt *ὡ μίνως, ὡ ἥρως*. 20 *μακρὰ*. 21 *εἰλως*.

εἰλωτος γὰρ. 22 ἦρωι] ἱρωί. 28 εἰς $\overline{\omega}$ s ἀττικοί. 985, 7 ὥς] ὄτι. 11 ὀρθήν] εὐθείαν. 16 καὶ τὸ ἰ ἔχει] ἔχει δὲ καὶ τὸ ἰ. 17 θηλυκῶν] folgt ὀνομάτων. 18 Μενέλεων] folgt εἴρηται. 24 ὥς ἡ ὀρθή bis 25 πληθυντικῶν fehlt. 29 ἄλτος (trotz ἄλς). 986, 2 λήγοντα fehlt. 5 ἁλσί. εἵπομεν bis 9 ποιεῖ fehlt. 14 ἐστι. 25 ἐπ' εὐθείας. δὲ μὴ ἔχη. 987, 3 ἐστι] εἰσι. 5 Γέρηνος] τέρηνος. 6 (nicht 5) τέρενος fehlt. τὸ ἄρσεν] τὸ fehlt. 10 μαχάον. ὦ Ἀπολλων] ὦ fehlt. ὦ Πόσ.] καὶ πόσ. 16 ἱν] folgt λήγοντα. 20 δελφίν, ἀκτίν, ῥίν] δελφίν καὶ δελφίς, ἀκτίν καὶ ἀκτίς, ῥίν καὶ ῥίς. 27 Φόρκυνος] folgt ὁ μόνυν τοῦ μόνυνος. 988, 5 δίων δίωνος, ἰέρων ἰέρωνος. 7 οἶον fehlt. 17 λέουσι. 20 θέλει ἔχειν] ἔχει. 22 σώφρονας] φρονας. 25 κοιτῶν. 28 φυλάσσει] folgt καὶ ἐπὶ γενικῆς. 989, 2 σαρπηδόν, ὦ ἀλεκτρύν. 9 τοῖς Σαρπ., τοῖς ἀλ., τοῖς σαρπ. 16 ὁ τῶν. 19 τῶν καὶ τυφῶν. τυφῶς καὶ ταῶς λεγόμενα. 20 κλήσει. 23 πόσει-δῶν, ὦ τῶν so. 990, 2 θάραξ (trotz θώρακος). 6 ὦ χάραξ, ὦ φοῖνιξ, ὦ ἄραψ. 7 Ζεῦ] ὦ ξεῦ. 11 θώραξι. 15 φοίνιξι, πέλοπι [so] πέλοπι. 18 φοίνιξ. 23 ἀπλά, wie gewöhnlich. ἡ] $\bar{\alpha}$. 991, 2 τέτιξ τοῦ τέτιγος, ὁ ὁμήλιξ. 5 τὸ τοῦ. τέτιγος. 11 πέρδικες] ι ist aus η corr. 17 ἐστὶ fehlt. 18 δοίδυξ. 25 τοῦ ῥῶξ ῥωγός. 27 θηλυκος. 28 βῶκοιν. 992, 3 κλίνεται fehlt. 13 παραλήγεται und κλίνεται fehlt. 14 κλήσιν. 15 ὦ πῆρ. 21 ὅσα δὲ ἔχει τὸ $\bar{\lambda}$, διὰ τοῦ $\bar{\omega}$ steht hinter ἔκτορος. 22 Νέστορος fehlt. 23 πέλωρος κέλωρος. 24 νέστωρ. 31 κλίνονται. 993, 5 τέλος] folgt σὺν θεῶ. 6 κανόνων fehlt. 8 ἡ μουσα τῆς μούσης, ἡ μαῖα τῆς μαίας, ἡ σφαῖρα τῆς σφ. 13 φιλομήδας. 14 διοτίμα φερετίμα. 19 εἵπομεν ὥς fehlt. 22 καὶ ἡ] καὶ εἰς ἡ. 25 τῷ Πέρσα] τὰ πέρσα. 26 εἰ δὲ εἰς $\bar{\alpha}$ ἢ εἰς $\bar{\omega}$ λήγει] κἂν εἰς $\bar{\alpha}$ δὲ ἢ εἰς $\bar{\omega}$ λήγη. 29 εἴρηται fehlt. 994, 5 τῶν πληθυντικῶν fehlt. αἰνεῖται. 7 αἰ] αἰ δίφθογγον. 8 τὴν αἰτιατικὴν ποιεῖ. 9 σφαῖραι] folgt εἴρηται. 13 κεκλήσθαι. 19 Σαπφούς: τὰ] σαπφός καὶ σαπφούς. τὰς (trotz λήγοντα). 23 καὶ fehlt beidemal. 24 ὦ Σαπφοί fehlt. οὐκ ἔτι. 25 κλιθῆναι] das erste ι aus η corr. 26 αὐτήν. 27 ἐνικῶν] folgt ὦ σαπφοί. ἡ] ἡ μὲν. 29 μαχέσομαι] folgt καὶ ἄλλως· καθόλου τὰ εἰς $\bar{\omega}$ θηλυκὰ καὶ τὰ εἰς $\overline{\omega}$ s [dies aus $\overline{\tau\omega}$ s corr.] κοινολεκτούμενα εἰς οἱ ἔχου [l. -ει] τὴν κλητικὴν. 31 ὁμοφωνήσῃ] ὁμοφωνήσῃ καὶ. 32 πᾶσα εἰθεῖα] ἡ γὰρ εὐθεία τῶν. 995, 1 τῶν δυνικῶν καὶ τῶν πλη-

θυντικῶν fehlt. 5 πληθυντικῇ. 6 τὰς Σαπφούς fehlt. 7 εἰς οἱ λήγουσα τροπῇ τοῦ οἱ] εἰς ἰ λήγουσα προσθέσει τοῦ ὁ ποιεῖ τὴν δοτικὴν, τὰς σαπφούς· πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς οἱ λήγουσα. 8 ὥς ἡ ὀρθή, καὶ ἡ κλητικὴ fehlt. 11 ἡ τρήρων τῆς τρήρωνος, ἡ τρυγῶν τῆς τρυγόνος, ἡ πυθῶν τῆς πυθῶνος. 16 Σιδῶνος] folgt πυθῶνος. 17 Ὀλοσσόνος] ἐλασσόνος. 24 αὐλαξ. αἶ] ξ. θηλυκὰ] folgt ἀπλὰ. 25 συλλαβὴν] folgt πλὴν τῶν εἰς υἷ ἅπαντα. 26 πῆληκος] folgt χάληκος. 29 αὐτῶν. 30 ὦ αὐλαξ. 996, 5 ἔχει] ἔχοι. 14 πᾶσα bis 15 ποιεῖ fehlt. 20 καὶ Δήμητρος fehlt. 21 τῷ] τοῦ. 25 μητράσι. 26 μήτερσι. 28 τροπῇ. 29 μητράσι] πατράσι. 31 κανῶν. 997, 8 ἡς] τῆς. 9 φιλότητος, κακότητος. 11 εἴπομεν bis 13 κλητικὴν fehlt. 20 τοξότης τῆς τοξότηδος. 21 ἐστίν] μέν ἐστιν. 23 καὶ fehlt. 24 τῶν] τῆς. 25 ἀρσενικὰ. μεταποιοῖται] folgt δραπέτης δραπέτου δραπέτις. δραπέτιδος] folgt τοξότης τοξότου τοξότης. 27 εἴρηται bis 28 ποιοῦσιν fehlt. 998, 2 ἡ πίτυς τῆς πίτυος, ἡ πληθύς τῆς πληθύος, ἡ χλαμύς τῆς χλ. 8 ὀξῦος, ἐρινῦος. 9 ὦ χλαμύς. 15 ἡ αἰδώς τῆς αἰδόος καὶ αἰδοῦς, ἡ ἔως τῆς ἔω, ἡ κῶς τῆς κῶ. 17 εἰσίν] ἐστιν. 20 ἔω, τῆς ἄλω· τὸ γὰρ ἄλως. 21 αὐτὰ] αὐτὸ. 23 τὴν ἔων. 24 ἀπῆται μετὰ τοῦ ν] μετὰ τοῦ ν ἁπαιτεῖ 25 καὶ fehlt. καὶ τὴν κῶ. ὦ ἔω, ὦ κῶ. 27 τὰ κῶ. 28 ὦ κῶ. 29 αἰ κῶ. 31 τὰς κῶς. 32 κῶ, daraus κῶ corr. (oder umgekehrt). 33 τέλος τῶν θηλυκῶν κανόνων fehlt. 999, 1 περὶ οὐδετέρων (ohne κανόνων). 3 τὴν steht nach ἔχει. 5 ταχύς ταχέως (aber 6 τοῦ ταχέος). 14 τὸ δὲ γάλα. 16 ἄλειφαρ. 22 βήματα] folgt τῶν βημάτων. πληθυντικῇ] πληθυντικῶν. 23 εἰς ἡ εὐρεθείη λήγουσα] εὐρεθῇ εἰς ἡ καταλήγουσα. 24 συναίρεσιν ἐστί. τῶν βημάτων fehlt hier. 28 τὸ vor πέπερι fehlt. 29 διὸ καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλίνεται] κλίνεται δὲ διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς. 31 μελίτοιιν. ὦ μέλιτε. 1000, 2 τὸ γόννυ, τὸ δόρνυ· τοῦ πάεος, τοῦ γόννυος, τοῦ δόρνυος] τοῦ πάεος· τὸ γόννυ, τοῦ γόννυος καὶ γουνός· τὸ δόρνυ, τοῦ δόρνυος καὶ δουρός. 5 γόννυος] γόννυ γόννυος. 8 ἔχουσι fehlt. τὰς δὲ γενικὰς αὐτῶν εἰς τος, γόνατος u. s. w. 16 ἀρότρου, ξύλου. 17 εἴπομεν bis 22 ἀντιστοίχου fehlt. 25 ὦ ξύλα] folgt περὶ τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν. πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ὦ λήγουσα, δηλονότι μετὰ τοῦ ἀνεκφωνήτου ἰ, τροπῇ τοῦ ὦ εἰς ὁ καὶ προσθέσει τοῦ ὁ ποιεῖ τὴν δοτικὴν. 31 φύσει fehlt. 1001, 8 εἰς ὠρ] folgt οὐδέτερα. 15 τοῦ κρέας] καὶ κρέας. 19 τὸ ᾠο] τοῦ ᾠο. 23 κοινῶς fehlt (ebenso

24. 26. 27. 28. 30. 31). τὸ κρέαε] καὶ κρέαε. Ἰωνικῶς fehlt (ebenso 25. 26. 27. 29. 30. 31). 24 τὸ κρέα] καὶ κρέα. Ἀττικῶς fehlt (ebenso 25. 26. 28. 29. 31. 32). 25 κρεῶν] κρεοῖν. 28 κρέα] κρέα. 1002, 6 κατὰ συναίρεσιν fehlt (ebenso 7. 8. 9. 10. 12). 10 καὶ . . . τειχῶν] nur ὦν. 11 τοῦτο ἀσυναίρετον μένει] nur μόνως. καὶ . . . τείχη] nur η. ὃ τείχη ὁμοίως] nur η. 14 ὦς] aus ὦν corr. (ebenso 15). 15 ἐστὶν εἰς ὡς οὐδέτερα. 17 ὦς] ὦς, aus ὦν corr. 25 τῶν ἐνικῶν fehlt (ebenso 1003, 21. 32. 1004, 11). 27 ἄν fehlt. 28 μή πω τίς. κωλύοι. ὑπεξηγήσθωσαν. 30 τόνον] folgt ἀλλὰ. 31 ταχύς ταχέος, ἀνὴρ ἀνέρος. 32 ἀχιλλέως. 1003, 1 τὰ] τ fehlt. 2 ἀναγκαίης. 5 ἐνδέχεται] ἀναδέχεται. 10 ἴσω. 12 τὴν fehlt. 14 γραός] χραός. 16 Θώνιδος] θώνιος. ἢ Θώνονος fehlt. 19 καὶ fehlt. 26 τυνδάρεος τυνδαρέου τυνδαρέω. 29 κωλύσοι. 1004, 1 ἄν fehlt (ebenso 13). 5 ἡνάγκασται. 7 πόδα] παῖδα, ἄνδρα. 10 μῖν] μῆν. 12 τῆς συλλαβῆς ἔχει. 15 ποιητῆς ποιητά fehlt. 16 ἄνερ. ἀναβιβάζοντα ἐπὶ τῆς κλητικῆς τὸν τόνον fehlt. 20 ἡς] εἰς. 21 αὐθαδεις, αὐταρκεις. ἡρ] ἡς. 22 παροξυτόνα, ὅταν εἰς ἑρ ἔχῃσι τὴν γενικὴν, θύγατερ, εἵνατερ, δῆμητερ. καὶ τὰ u. s. w. 24 ἀναβιβάζει τὸν τόνον fehlt. 25 und 26 φρῆν. 30 ὁμότονος ἐστὶ. 31 εἰ] ἡ. 33 ἔχοι. 1005, 2 ἔχει fehlt. 3 δὲ καὶ τὸ fehlt. 4 τῆς γενικῆς. 5 αἰν] αἰ. 6 κηδεστὰ κηδεσταῖν. 7 δίφθογγον und εἰς ὦ fehlt. 8 γεωργοῖν] γεωργίον. 10 πληθυντικῶν] folgt χωρὶς τῶν ἀττικῶν. χairoῖν. 11 ποδοῖν] παῖδοι. 14 ἀβλήτες, μῦες. 15 πλησίον. 19—21 λίθινοι καὶ λίθιναι. ἡμεραι μέντοι τὸ τριγενὲς παροξυτόνως τῇ εὐθείᾳ τοῦ δυτικοῦ ἔπεται. 22 γενικῶν. 23 κάνεον κάνεα. καὶ fehlt (ebenso 24). 24 περιττοσυλλάβου] folgt γενικῆς. 30 δάδων. δίφθογγον fehlt. 32 σεσημειωμένων τῶν χλούνων. 1006, 2 ὁμοφωνοῦσαι μὲν αὐτοῖς (τοῖς ἀρσενικοῖς) fehlt. 3 καὶ fehlt. 4 παραλλάττουσαι. 9 μακαίρων. 10 ἄν] οὐν. 16 ἐσχηματίσθαι. 17 θηλυκῶν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς] μὴ δυσύλλαβοι. 19 ἱλιάδαι. ἱλιάδων. οἱ Δαναῖδαι τῶν fehlt. 20 ἱλιάδες. δὲ fehlt. 21 αἱ δαναῖδες τῶν ἱλιάδων καὶ τῶν δαναῖδων βαρυτόνως (aus -τόνων corr.). 22 εἰς εἰς. 25 φασὶ τινὲς. ὑπόλοιποι. 26 ἐνικῶν] δυτικῶν. ὁμοτονοῦσι. 27 ὀφείλει πρὸ μιᾶς. 28 παρ'. 1007, 4 ἐπὶ ταύτης] ἐπ' ἐκείνης. 6 μῆσιν] μῆσι. 7 τῷ ᾱ] τὸ ᾱ. 8 θυγατράσι. 9 μεταπεπλασμέναι] folgt δοτικαί. — πρόβασιν, ἄστρασιν. 11 πληθυντικῶν] darnach Zeile 4 und 5 (bis τῶν ἐνικῶν) wiederholt,

später ausgestrichen. 12 πληθυντικῶν. 13 ἄν fehlt. 14 βέλεος βέλεα, καλοῦ καλούς. 15 ἀθλητοῦ ἀθλητάς, μούσης μούσας, χαλκοῦ χαλκούς. πλὴν τῶν εἰς ἃς συνεσταλμένων ἀπὸ τῶν εἰς ὧς ὀξύτόνων γενικῶν τῶν ἐνικῶν, ἐπειδὴ αἱ τοιαῦται αἰτιατικαὶ οὐκ ἀκολουθοῦσι τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν κατὰ τὸν τόνον, ἀλλὰ ταῖς ἰδίαις εὐθείαις πληθυντικαῖς, οἷον γυναικες γυναικας, θύγατρες θύγατρας, τρῶες τρῶας, πάντες πάντας, καὶ ὅσα ὅμοια. 16 τέλος πασῶν τῶν τόνων so. 1008 Ueberschrift: Θεοδώρου [so] γραμματικοῦ ἀλεξανδρέως περὶ κλίσεως ῥημάτων. (Ενεστώς fehlt.) 2 δύο εἰσὶ] hier schliesst Fol. 41^v; der Rest der Kanones des Theodosios ist in V nicht mehr vorhanden.

5. Αἰλίου Ἡρωδιανοῦ περὶ μονήρους λέξεως.

Diese wichtige Abhandlung Herodian's kannten wir bisher nur aus der Kopenhagener Handschrift Nr. 1965, aus welcher sie von W. Dindorf nach einer Abschrift O. D. Bloch's 1823 zum erstenmal herausgegeben wurde (G. Dindorfii Grammatici graeci. Vol. I). Weder Lehrs noch Lentz haben für ihre Ausgaben den genannten Codex wieder verglichen; es geschah dies erst durch P. Egenolff, der seine nicht unbedeutende Nachlese im Rhein. Mus. XXXV S. 98 ff. veröffentlicht hat. Diese erhält nunmehr durch den Vindobonensis (Fol. 42^r—65^v) einen neuen Zuwachs, der jedenfalls noch bedeutender sein würde, wenn nicht auch dieses Buch von den Blattverlusten, welche die ganze Wiener Handschrift erlitten, betroffen worden wäre; gegenwärtig ist nur wenig mehr als die Hälfte noch übrig (bis p. 27, 18 Dind. διατὶ ἐξ ὀνομάτων). Im Allgemeinen steht zwar der Vindobonensis dem Havniensis an Werth entschieden nach; doch ist er unabhängig von ihm und berichtigt ihn, obwohl höchst wahrscheinlich aus derselben Quelle geflossen, dennoch an einer ziemlichen Anzahl Stellen. Daher erscheint mir ein genauerer Bericht nicht überflüssig. Ich habe den Wiener Codex mit dem Abdruck bei Lehrs Her. p. 158 ff. verglichen und gebe im Folgenden ein vollständiges Verzeichniss der Abweichungen unter gleichzeitiger Berücksichtigung der Ausgabe Dindorf's und der Nachträge Egenolff's.

p. 3, 4 Dind. τόνων V. δὲ hinter ἔσθ' ὅτε ist von Bloch irrthümlich als fehlend bezeichnet; es steht nicht bloss in V,

sondern auch im Havn. *ἔστι* richtig Havn. (Bloch irrt), *ἔτι* V. 3, 5 *δύναται ποτὲ* V. 3, 6 *τρεις εἰσὶν* V. 3, 10 *ἄλεος* V (ebenso 4, 1. 14). *παραγομένων* V (auch Havn.; Bloch irrt). *ἀρβαλέος* Havn., *ταρβαλέος* V, wodurch Bloch's Conjectur *ἀργαλέος*, welche Lehrs und Lentz aufnahmen, hinfällig wird. 3, 12 *δηλωμένον* Havn. V. 3, 13 *οἶον* fehlt V. *δευμαλέος* V. 3, 14 *ἐν* [dies fehlt Havn.] *ἀρσενικῷ χαρακτήρι* V. 3, 16 *οὐ παρ'* V. 3, 21 *εὐρήσης* Havn., *εὐρήσεις* V richtig. 3, 22 *περὶ* [so] *ποσότητα* V. *συλλαβῶν ἢ πεπλανωμένην λέξιν* Havn., *συλλαβῶν* [so] *ἢ περὶ πλανημένην λέξιν* V. Vermuthlich stand in der Vorlage ^ε *πλανημένην* und der Schreiber von V sah das ^ε *π* für die Abbreviatur von *περὶ* an. 3, 23 *πειθανευόμενος* Havn., *πειθανευόμενον* V. 4, 4 *σκαπταλέος* V. 4, 5 *ἀργαλέος* bis 6 *λουδαλέος* [Bloch *λευγαλέος*] fehlt V. 4, 6 *ἰνμαλέος* so Havn. V. *ῥωγαλέος ῥωμαλέος* V mit dem Taurinensis (Havn. umgekehrt). 4, 8 *αἰτιατική ἢ* Havn. V (Bloch übersah *ἢ*). 4, 9 *παρ'* st. *παρὰ* V Taur. 4, 10 *τῷ δ' αὐτ'* V. 4, 11 *ἰωμένη τῷ τοιούτῳ* Havn., *ἰωνική τῶν τοιούτων* V, *εἰωμένη τῶν τοιούτων* Taur. 4, 13 *κτητικὰ ἰωνική* [η nach Corr.] *ἔστι ἐνδεία τοῦ ι* Havn., *κτητικαί, ἰωνική ἐστὶν ἐνδεία τοῦ ι* V. 4, 15 *ὑπὲρ τρισύλλαβα* V (d. i. *ὑπερτρिसύλλαβα*) st. *ὑπὲρ τρεῖς συλλαβάς*. *ἐπεὶ ἔστι* V. 4, 16 *οὐχ* V stets (nicht *οὐχ'*). 4, 18 *καὶ* vor *τόνῳ* fehlt V. 4, 19 *καὶ τὴν ὄξειαν* V. 4, 22 *τὲ* V, und ebenso 6, 20. 8, 7. 10, 33. 12, 32 (*τὲ θυγάτηρ τὲ*). 13, 3 (*εὐροιάλη τὲ*). 16, 28. — 4, 25 *ἀποδοκιμάζουσα τὸ χρῆσθαι* V, *ἀποδοκιμάζον χρῆσθαι* Havn. *σημειωμένη* V. 4, 27 *καθομοιότητα* V. 4, 28 *καὶ* [st. *ἦ*] *πάσης λέξεως* V. 4, 29 *ἢ* vor *ἐν δικτύῳ συνέχουσα* fehlt in Rasur V. 4, 30 *πολυσχεδὲς* V Taur. 4, 31 *κατορθοί* V, *-θοῖν* Havn. 4, 34 *οὐ δεῖ* Havn. Taur., *οὐδὲν* V, *οὐδὲ* Bloch. *ἢ* nach *ἡμῖν* fehlt V. 5, 1 *ποσόν* V, *πόσον* Havn. *κατηγορεῖ* Havn. V. 5, 2 *τῶν λέξεων* V. *σπάνιαι* V. 5, 4 *ἐξαρκέσαιμεν· μύριον* V. 5, 6 *κακίζοντες· ἀλλ' ὥσπερ* V. 5, 7 *ταύτας* V. 5, 8 *ἐτέρῳ* δι V richtig. *νῇ Δία* fehlt V. 5, 12 *ἐλλήσιν* Havn. Taur. V. 5, 13 *ὅποι ἔστι* Havn., *ὅποια ἔστι* V, *ὅποιον* [ohne *ἔστι*] Taur. 5, 15 *δὲ* st. *δὴ* V. 5, 16 *συρτή* Havn., *συριστί* V, *Σῦρ τί* Bloch. 5, 17 *ἀπεξεωμένον ἔστι* Havn., *ἀπεξεωμένον ἔστι* V. 5, 18 *ἀγνοούμενόν τε* richtig V, *ἀγνοούμενόν τε* Havn. 5, 20 *λεγόμενα* [ohne *καὶ*] *ἱστορία* V. 5, 21 *παραλαβανέσθω* V; so

emendirte Lehrs. 5, 22 *ὀνόμασι εἶτε ἐν φήμασιν* V, *ὀνόματι εἶτε ἐν φήματι* Havn. 5, 23 *μέρη τοῦ λόγου* V. 5, 24 *ἐν ὁμοιώματι* Havn. V. 5, 26 *προστίθεται* V. 5, 27 *δευτέραν* V. 5, 28 *πρώτον* st. *πρότερον* V. 5, 31 ist im V (sowie im Havn.) hinter *συνηθεία* eine Lücke, die aber keinen Ausfall von Worten, sondern nur einen neuen Abschnitt andeutet. Mit *ἀρχτέον* hat V eine neue Zeile begonnen und dieselbe, um den Absatz noch deutlicher zu markiren, links etwas auf den Rand hinausgerückt. Dieselbe Bewandtniss hat es (wenigstens sicherlich in V) mit den beiden anderen Lücken, deren Egenolff zu 10, 3 und 11 Erwähnung thut. 5, 34 *ἀρχόμενοι* statt *ἀρχόμενος* V. 6, 1 *BIBAION* A fehlt Havn. V. 6, 3 *ἀλιεύς* V. 6, 4 *πηρεύς* Havn., *πηρεεύς* V. Bei der sehr häufigen Verwechselung von *η* und *ει* (vgl. zu 13, 6 und 26, 19. 8, 22 steht im Havn. und V *συντεθημένον* st. *συντεθειμ.*) und von *αι* und *ε* (vgl. zu 7, 25. 8, 14. 16. 24, 33) in den meisten Handschriften möchte ich glauben, dass *Πειραιεύς* herzustellen sei. *ὀδυσεύς* V. *πηλεύς* fehlt V. 6, 6 *δὲ* hinter *τοῦ* fehlt V (Lehrs hat es gestrichen). 6, 7 *τὸ γὰρ νεὺς ἐπικείμενον ποτὲ, ὡς φησι* V, doch *ὡς* erst nachträglich herübergeschrieben. Die falsche Lesart

ist, wie noch aus dem Havn. ersichtlich (*ἐπὶ τοῦ κείμενον*), aus der irrig gedeuteten Abkürzung des Wortes *ποταμοῦ* entstanden. Dieselbe Corruptel kehrt 21, 32 wieder. 6, 8 *ἀπεξενομένον* V richtig. *ἐκ συναληφῆς ἐστὶ ποιητικῆς* V. 6, 9 *εὖς ἀπὸ* Havn., *εὖς ὑπο* V. 6, 10 *φεῦς* V. 6, 11 *ἐστὶ* Havn., *ἐστὶν* V. *μην* so V. 6, 12 *τὸ δὲ* [dies fehlt Havn.] *αἰτιον* V. 6, 15 *δις καὶ ξῆν· καὶ δῆν· καὶ ξεύς· καὶ ξῆς* V. 6, 16 *κίνησιν τινὰ* V. 6, 17 *δᾶν* V. 6, 20 *ὑπὲρ μίαν εἶναι συλλαβὴν* V. 6, 21 *προῦποκείμενα* V. 6, 22 *λεκίας* Havn., *φανκίας* V richtig. 6, 24 *ἐν βάπταις* V (*ἐν* fehlt Havn.). 6, 25 *ἀλλ'* bis *ἀμυγδαλῇ* fehlt V. 6, 26 *ἀμείψειας* [so Havn.] bis 28 *ἀριστεράς* fehlt V. 7, 5 *κέκλιται* Havn., auch V, hier jedoch *ι* aus *η* corrigirt. 7, 7 *τό,*

τε *πλῆ* so V. 7, 8 *ἀπολλωνί* V. 7, 9 *εἰρημένη* Havn. V. 7, 10 *μῆ* Havn., *νῆ* V d. i. *νῆ*, denn das stumme *ι* fehlt hier oft. *πειθογειτόνων* V. 7, 11 *ἀριστοφάνη ἐν δ' συλλάβῳ* [doch *φ* in grösserer Rasur] V. Hält man die gleichfalls verdorbene Lesart des Havn. *ἀριστοφάνει ἐν δινσίλλων* [so, nach Egenolff] daneben, so gewinnt die Seidler-Dindorfsche Conjectur *Ξενο-*

φάνει ἐν δ' [τῶν] σίλλων doch einige Wahrscheinlichkeit (vgl. C. Wachsmuth De Timone Phlias. p. 32). 7, 14 κοινή [aus -ῆ corr.] συνήθως· τρέψαντες δὲ τὸ ἦ V. 7, 15 λέγουσιν st. λέγοντες V. 7, 16 ἢ γὰς V. 7, 22 πεθανὸς· εἶδω τὲ ἰδανὸς V. 7, 23 τράγος fehlt V. ἑδανὸς V. 7, 25 ἀλκέος Havn., auch V, aber hier ο aus ω corr. 7, 28 παρ' αὐτῶν, λέλνται V. 7, 29 ὠρανῶ Havn. V. 7, 30 προσέθηκα δὲ Havn. V. εἰλανοῦ ἀπτομένην V. 7, 34 ληγόμενον V. 8, 3 φοινίκων V. 8, 5 εὐθείαν V. 8, 6 τὸ vor μνᾶ fehlt V. 8, 10 παραλήγον st. παραλήγεται V. 8, 14 ἐν τε γαῖα V statt ἐν Τεγέα. (In dem Excerpt bei Cramer An. Ox. III 263, 17 ist es in ἐντελέα verdorben.) 8, 16 π μῆδας ἐν τε γαῖα [st. ἐν Τεγέα, bei Cramer ἐν Τεγαιᾷ] δυναστεύοντας V. 8, 21 λέγει V. 8, 23 οἱ [dies fehlt Havn.] δωριεῖς V. 8, 24 διὰ τὸ V. 8, 26 εὐθείας V. 8, 27 ὑπὲρ δισύλλαβα V. 8, 30 ὄρμενος V. 8, 33 γενναῖαν V. 8, 34 φάμενος V. 8, 35 μάντεσι. ξανθὰς φαμενὸς V. 9, 1 τῷ παραλήγοντι χαρακτῆρι V. Das zweite Wort hat der Havn. in Abbreviatur; Bloch vermuthete in ihr τῆς παραλήξεως (nicht καταλήξεως), Lehrs τοιούτῳ; erst Egenolff erkannte darin richtig παρακειμένῳ, welches die allein zulässige Lesart ist. 9, 3 ποσειδῶν V. (Ebenso 10, 12 und 21.) 9, 5 χωρὶς τοῦ παραλήγοντος τῷ ὕ V. 9, 11 ἡμεῖο δ' ἐν V. 9, 17 μακεδῶν steht hinter ἀσπιδῶν V. 9, 18 ἡδῶν, ἢ ἑδῶν V. 9, 19 τὰ γὰρ π V. 9, 21 εἶπερ Havn. V. 9, 23 εως st. εων Havn. V. 9, 26 φύσει μακρὸν παρὰλήγει Havn., φύσει μακρᾷ παραλήγεται V. 9, 28 νικωφῶν V. 9, 29 βελερεφῶν V. ἄλλα V. 9, 30 σοφοκλῆς V. χαρναβῶντος ὅστις τῶν ᾧδε [ω nach Corr.] ἄρχει V. 9, 31 ἀλκμοῖς ἦδε ῥνπῶν fehlt V. 9, 32 δεξιερῶν V. 10, 1 τις V. ὅσπερ ἱλιάδα ἔγραψε καὶ ὀδύσειαν V. 10, 3 καὶ [dies fehlt Havn.] ἄλλο πλῆθος V. τοιούτων ὀνομάτων V. 10, 5 τε hinter πάντα fehlt V. ποσειδῶν aus -δῶν corr. (oder umgekehrt) V. (Ebenso 10, 14.) 10, 6 in λέγοιτο ist ἐ aus ἦ corr. V. 10, 8 in νυμφίε δημοφῶν ist ὁ aus ὡ corr. V. 10, 9 κακότερε καλλικιώντος [über ι ein ausgestrichener Acut] V. 10, 14 δωριεῦσιν V. 10, 17 κατ' αἰτιατικὴν V. 10, 18 ἐξ ἐκόπη δὲ παρ' ἀριστεία V. 10, 22 μονῆρες ἐστὶ V. 10, 23 τὴν [dies fehlt Havn.] αὐτὴν ἀκολουθεῖαν V. 10, 28 κατ' ἀξίαν τάσιν V. 10, 30 ποτίδας V. 10, 31 κύκλωπι V. 10, 32 ποτιδὰν Havn. V. ὀλμοῦ. πολυσώφρων τὲ V. 10, 34

γενικὴν φησὶ τέμενος ποτιδᾶ V. 10, 35 ἐστὶ τὶ καὶ ποτιδέης V. ὥς V. 11, 1 ἡράκλειον, παρὰ τὸ ἡρακλῆης. οὕτω ποσειδῖον V. 11, 2 ἀρσενικὸς V. 11, 3 ἡράκλειος ἄθλος V richtig. 11, 4 ποιμέσι τειχῶν V. 11, 4 θριγκὸς V. 11, 7 hinter διηνεκῶς übersah Bloch ποσειδάων, welches im Havn. und auch in V steht. 11, 13 εἰς ὅς V. 11, 17 δισσὸν ἔχοντα τὸ λ V. οὐδέτερον. ὕλλος V. 11, 19 μαλθακοῖς V. ἀγροιώτης ἀπὸ λικύκων so V. 11, 21 παιδας, μυρμαδάνερας V. 11, 22 αὐδακίνας· βυγὰνμα· καλομάκαν fehlt V. ἀφ' οὗ ψίλλοι V. 11, 23 ἡρώδοτος Havn. V (ebenso 11, 31). 11, 25 τέκεν [so, also ν getilgt] V, τέκεν Havn. 11, 27 ὁ καθάρας V (ὁ fehlt im Havn., in V ist es erst nachträglich herübergeschrieben). διοσκόρους Havn. V. ὧς φησι φιλοστέφανος richtig V, ὧς φησι [oder ὥς φησί] φίλος στέφανος Havn. 11, 28 καὶ κοκκυνα τὸν τελέστερος fehlt V. 11, 29 καὶ κολλὸν τὸν σκίρου Havn. V. 11, 33 π̅ ποσότῃ V. 11, 34 παρὰ [so] τὸ γένος V. οὐδέτερα ἐστὶν V. 12, 2 ἔλος Havn. V. βέλος fehlt V. 12, 3 εἰ fehlt V. 12, 8 ἀθλιτής Havn. V. 12, 9 τὸ ἀπόλλων, ὥς παραβᾶν τὴν ποσότητα V, eine schöne Verbesserung (l. παραβάν) der Corruptel ὥς περὶ δευτέραν (Havn.; Lehrs conjicirte ὥς περισσοτέραν ἔχον), die zugleich paläographisch interessant ist. Der Schreiber des Havn. muss in seiner Vorlage ^επβ^{αν} oder ^επβαν oder etwas ähnliches (z. B. αν tachygraphisch abgekürzt) gefunden haben; indem er nun π̅ für περὶ (s. zu 13, 19) und β für das Zahlzeichen nahm, entstand περὶ δευτέραν statt παραβάν. Hätte Jemand dies durch Conjectur gefunden, so würde man es aller Wahrscheinlichkeit nach als 'zu gewaltsam' abgewiesen haben. 12, 10 δὲ nach μάχεται fehlt Havn. V. ἀτιτάλλων V. 12, 11 ἄλλως τε V richtig. 12, 13 τοιοῦτο so V, τοῦτος Havn. statt τοιοῦτος. ἐστὶν V. 12, 14 ἐχρῆν V. 12, 15 ὄνομα ἐστὶ V. 12, 16 συλλαβὰς ἐστὶ V. παρ' ἐπόμενα V. 12, 17 ἔχειν V richtig. 12, 18 λῆγον V. 12, 19 καὶ hinter σιμωνίδης fehlt V. 12, 21 ἐστύγειον πύυρ V, wodurch Lobeck's Conjectur ἐστυγον an Sicherheit gewinnt. σύνηθες πᾶσι ἔλλησιν V, also ist πᾶσιν für παρὰ (so Havn.) herzustellen. 12, 22 ἱστορία V. 12, 25 θηλυκὰ fehlt V. 12, 26 παραλήγεται V st. παραληγόμενα. 12, 27 μετὰ τίθεται V. 12, 29 λέγω fehlt V. 12, 31 καὶ τοῦτο δ' V (δ' fehlt im Havn., in V ist es leise

unterstrichen, also vielleicht getilgt). 13, 3 σθένω [ω nach Corr.] τ' V. εὐροιάλη V. 13, 4 πᾶσαι αἱ [dies fehlt Havn.] κρηναί [ῆ nach Corr.] κατεπιθετικὴν V. 13, 5 ἄρδην ἰσως V. 13, 6 σχηματισθῆσαι· ὁ γοῦν χοῖριλος φησὶ [so] ἐν αὐτῶν περσικῶν V (Bloch übersah im Havn. φησὶν und τῶν). 13, 7 περι V (ausgeschrieben), π Havn., die Herausgeber παρὰ (s. zu 13, 19). 13, 8 φῦλ' ἐδονεῖτο πολυσμήνοισι V richtig, φιλεδονεῖτο πολυσμήνοισι Havn. 13, 9 ὁτιοῦν V richtig. 13, 10 παραλήγεται V st. παραληγόμενον (ebenso 13, 16). τῇ nach χρήσει fehlt V. 13, 12 ταχοῦσα V st. ἥ τε χοῦσα. 13, 16 ἀλλὰ μόνη ἡ ἄρουρα V. 13, 18 παρ' ἐκαταίω V richtig, der Havn. liess παρ' weg. 13, 19 π V st. παρὰ. Dieselbe Abbreviatur, ganz unterschiedslos für περι und παρὰ gesetzt, kehrt wieder 13, 30. 14, 27 (περὶ τὸ γένος). 16, 10. 12. 17. 19. 18, 25. 19, 14. 20, 17. 21, 23. 24, 18. 25, 25. 27. 26, 7. 16. 19. 27. 28 (παρὰ τῷ). 35. 27, 1. 13 und an anderen Stellen. 13, 19 πρηνείς V st. -νῆς. 13, 21 λούρα, ἧς [dies fehlt Havn.] μέμνηται V. 13, 24 μαραθῶνος οὕτω V. σύνθετον ἐστὶν V. 13, 26 οἷ V richtig. κυνὸς οὐρανὸν Havn. V. 13, 27 δὲ nach ἐφυλάξατο fehlt V. 13, 29 μόνος Havn. V. 13, 30 π τοῦ ἰῶν [d. i. ἰῶων] V. 14, 4 συμφάνω V st. σύμφωνον. 14, 8 σημειώδης Havn. V. 14, 10 οὐδὲν V richtig st. οὐδεὶς. 14, 12 νότλος τε V. πῖλος, σπῖλος ἡῖλος V. 14, 18 ποιητικὴν τῷ εἰ [τῷ aus τὸ corrigirt] V. 14, 19 τῷ [wie vorher] ὦ V. ἄρματόεις, ἥ τῷ [wie vorher] ᾧ V. 14, 20 εὐρώεις V (Havn. falsch εὐώεις). 14, 25 φῆ V, was allerdings wohl φησι bedeutet (obgleich V der angegebenen Abbreviatur sonst noch ein ἰ hinzuzufügen pflegt), möglichenfalls aber aus der Glosse φλοιός (s. Hesych. unter φλοῦς) corrumpt ist. 14, 26 πόλις V st. πολὺ. 14, 28 ὑπάρχον V. 14, 29 οὖς V. 14, 31 ἐνθεν καὶ [dies fehlt Havn.] ἡώατος V. 14, 32 ὅς Havn. V. 14, 33 vor ζητέον [so] Rasur V. 14, 36 hinter γλοῦς fügt V noch κροῦς hinzu: vielleicht ist χοῦς für κροῦς und κροῦς für κροῦς herzustellen. Oder sollte Κροῦς [so] ein Eigenname sein? 15, 2 γὰρ fehlt V. 15, 10 ἥρπασε V. ἐνι V. 15, 12 αἰετὸς V richtig. 15, 13 ἀρσενικά V. 15, 14 χῆνές μοι V. ἔδουσιν V. 15, 18 ἔαξε V. οἱ δ' ἐκέχυντο [κ in Rasur] V. 15, 20 ῥῆν Havn. V. εἰ τις βούλοιο fehlt V. 15, 22 αὐτὰρ ὅτου V. 15,

23 *ἐναντιθέσει* V. *πολύρρην* [zwischen λ und υ Rasur] V, nicht *πολύρρην*, und so stets. 15, 25 *ὁ μὲν* V. *ἐπὶ νευσί* V. *εὐρυπόρροιο* so V, also das erste ρ getilgt. 15, 26 *πολυβοῦτης* Havn. V. 15, 27 *πληθυντικὰ* V. 15, 28 *πολυβοῦται* Havn. V richtig. 16, 1 *θήλυν ἀπόρρηνον* V. 16, 3 *τοῦ μηνὸς* V statt *τὴν μ.* 16, 7 *συκὰς* V (l. *συκᾶς*), Havn. *σίκας*. 16, 8 *μηδὲν* V richtig, *μηδὲ* Havn. 16, 9 *γένος μόνον* [dies fehlt Havn.] *σημαίνει* [so] V. 16, 12 *οὐκ ἂν τίθῃσι τις* V. 16, 13 *ἐρμησιάνακτι* V richtig. 16, 15 *ἐντελὸς* V. 16, 18 *σημαίνει* V (ausgeschrieben). Dasselbe bedeutet, wie Egenolff sah, die Abkürzung im Havn., die Bloch *σίας* las. *ἀρσενικῶ* [ῶ nach Corr.] V. 16, 19 *ἄδενες* Havn. V. 16, 21 *τὰ εἰς ἧρ* V. 16, 23 *θήλει ὀξύνεσθαι* V. 16, 24 *καὶ ἄλλως* ist in V erst nachträglich herübergeschrieben (*γάρ* fehlt). 16, 25 *καταμεταβολὴν* V (ebenso 27). 16, 26 ist aus V *κλυστὴρ* hinter *καυστὴρ* hinzuzufügen. 16, 29 *γάρ ἐστιν* V. *αἰθὴρ* V richtig. 16, 31 *τῷ* [dies corrigirt] *ἦ* V. *παράληγοντα, βαρύνονται* V. *κρήνη, φήνη* [mit Rasur hinter φ] V. 16, 32 *φήνη ἐνειδομένη* Havn. V. 17, 1 *δοθειήν* aus *-εῖην* corr. V. 17, 2 *καθαρεύει* V. 17, 5 *οὔτος* [ohne *ὁ*] *βασιλεὺς ἦν* [dies fehlt Havn.] V richtig. 17, 6 *ἐς πὴν ὁ* und *ἐς σήνα χαλλίμαχος* [so Havn.] fehlt V. *μυρμηδόνων* V. 17, 7 *καμασὶν* V. 17, 8 *ἡρώων* so V. 17, 12 *ὁ δ'* V. 17, 14 *ἐξ οἰγνυμένης* V. 17, 15 *ζαήν* aus *ζάην* corr. V. 17, 16 *κατέκλιψιν* V. *ᾤρσε* V. 17, 18 *τοιούτον* V. *ὀφείλει δ'* [dies fehlt Havn.] V. 17, 20 *καθυπόστασιν λεγόμενα πάντα* V. 17, 22 *κνακίων καὶ ἀσίων, καὶ ἀνθεστηριῶν* V. 17, 24 *θήγοντα* [im Havn. Dittographie] fehlt V. 17, 25 *ἦτοι* V besser als *ἦ* Havn. 17, 28 *ότιοῦν* V. 17, 30 *μιν* V. 17, 31 *μεγάλῃσιν* Havn. V. 18, 3 *ἐρφιδίος* V richtig (ebenso 18, 6). 18, 4 *χωρὶς τῶν τριβραχέων καὶ κυρίων* V. 18, 5 *σχέδιος· σχέδιον δὲ, ἔλε λήϊστος* V. 18, 6 *προπαροξύνεται* V. 18, 8 *πανρίδιος· μουσάριος· μιχθάδιος· ὑρράδιος* V. 18, 10 *μύριον* V. 18, 11 *τὸ* [dies fehlt Havn.] *ἐρφιδίος* V. *ἔχει πρὸ τοῦ ᾧ* V. 18, 12 *δ' ἐσθ' ὅτε* V. 18, 13 *ἱπρόνακτι* Havn. V. 18, 14 *π^ε ρήτην* V, *παρὰ ρήτηρ* Havn., *παρ' Ἀρήτην* Schneidewin. 18, 15 *ῥωδία* V. 18, 16 *πέμπτῳ* *ἔ* V. *προσωδίας* V. 18, 19 *βαρύνονται* V. 18, 22 *δευτέρῳ* *β* V. 18, 24 *οἱ πρόσθε φάνην* V. 18, 29 *ἔνεκεν τῶν οὗτ' εἰς* V (dagegen 32 *ἔνεκα τόνου*), Havn. im Text

ἔνεκα τῶν οὐτ' εἰς und am Rande τόνου. 18, 32 ἐν τῇ Havn. V (nicht ἐν τῷ). 18, 33 ἡχέεις Havn. V. 19, 3 ἡ ἱονος γενική V. 19, 4 ἡρωδότη V (aus dem ersten ω scheint jedoch o corrigirt). 19, 6 ἔχεται κέλευθε fehlt V. 19, 8 παρὰ τὴν [dies fehlt Havn.] θάλασσαν V. 19, 9 ἐστὶ ἰς [so Havn.] fehlt V. 19, 13 οὐ γὰρ ἐμὴ ἰς ἔσχοι ἢ πάρος V. παίουσι V. 19, 16 ποταπὸς V. 19, 18 hinter πτώσιν folgt noch ἀπὸ τοῦ π θέλει ἄρχεσθαι Havn. V. Demnach wäre nicht mit Lehrs κατὰ und τὸ π einzuschalten, sondern vielmehr ἀπαιτεῖ zu streichen. ἐπιρρημασιν V. 19, 19 πηλίκως [ί aus ἡ corr.] πῇ V. 19, 21 πρόκειται V. 19, 22 ἡ τέο ἡ τεῦ Havn. V. 19, 23 εἰς ὅς λῆγον [dies fehlt Havn.] ὑπὲρ β συλλαβὰς V. 19, 28 λιοίοισιν so V, also das zweite ν getilgt. ἐμπέφυκα V. 19, 30 χρητῶ V. 19, 31 γὰρ εἰσιν εἰς ὅς V. καθαρὸν τῷ ι V. 19, 34 οὐ γε μὴν ἐστὶ V. 20, 4 ὁδοῦ γὰρ ἦττη [so] κίευν V. 20, 5 χρειῇ V. διητώμην V richtig. 20, 8 ὑπὲρ β συλλαβὰς V (ebenso 20, 19). 20, 11 ὀξύνονται V. 20, 13 παροξύνονται V. 20, 16 τινὲς V. 20, 20 λῆγει V st. παραλήγει. 20, 22 πελοπικὸς V. 20, 23 δὲ nach οὐδὲν fehlt V. παροξυνόμενον ἐστὶ V. 20, 24 ἡλικὸς καὶ τηλικὸς, καὶ πηλικὸς V (das erste καὶ fehlt Havn.). 20, 29 παραλήγοιτο τῷ ι καὶ παροξύνεται V. πρὸ τὸ π V. 20, 31 εἰ προπαροξύνοιτο V. 20, 32 λύσιν V. 20, 35 παραληρόμενον] παραλήγεται V (Havn. παραλήγει oder παραλήγεται, nach Egenolff). 21, 1 ἐστὶν so V, also ν getilgt. 21, 2 τοῦ V statt τὸ. 21, 5 τῇ αἰ διφθόγγῳ V (bei Lehrs p. 69 sowie bei Lentz II 927, 9 sind die Worte ἔχον πρὸ τέλους τὴν αἰ δίφθογγον ausgefallen). 21, 6 ἴσως οὖν V richtig. 21, 7 τὸ ἐτάρος [ohne τε] V. 21, 11 ἀπέραντα ἐστὶ [ν mit rother Tinte zugefügt] V. 21, 12 τῆς ἱκαρίας V. 21, 14 οὐτ' οὖν V. βιωτοῦ V. 21, 15 εἰς τέρος λήγοντα [dies übersah Bloch im Havn.] συγκριτικά V. εἰ ἔχοι V. 21, 20 ληγόντων fehlt V. 21, 24 in ἰθύντερος ist os aus on corr. V. ἐστὶ nach τρεῖς fehlt V. 21, 25 ῥῆμα πκείμενον V. τόδε ἐπασσύτερος, ὥς τότ' ἐπασσύτερα V. 21, 27 ἀσσυτέρου Havn. V. 21, 28 ἀσσοτέρω so Havn. V. 21, 29 τῶν ἡς [so] λῆγον V (εἰς fehlt). 21, 32 δῆλον V st. δηλοῦν. τὸ ποτὲ V st. ποταμὸν (s. zu 6, 7). 21, 33 ὁδοὺς aus ὁδούς corr. V. ἀπλὰ Havn. V. 21, 34 ἰδοῦς Havn. V (der Circumflex in V aus dem Gravis corr.). 22, 1 τοῦ [aus τὲ corr.] ὁδόντος V. 22, 2 δὲ vor καὶ fehlt V. 22, 3 οὐδὲ μία V. 22,

4 παρ' αὐτὸ V. 22, 5 αἷτιοι V. οἱ αἰολεῖς V (οἱ fehlt im Havn.). 22, 6 εὐρέσθαι V. 22, 7 ἔξος V. 22, 8 ἀχαιῶν V. 22, 9 λέξεως τῆς V richtig. 22, 10 ἐπιρροήμασιν V. 22, 11 ἄργω hat V (fehlt Havn.). 22, 12 βαρύτονον V st. -νεται. 22, 15 ἐπὶ β συζυγίας V. 22, 19 τοῦτο nach θέμα fehlt V. 22, 21 ὀριστικὸν ἔχον πρὸ wie Havn. auch V. 22, 23 κατεπιπλοκὴν V (nicht 26). 22, 27 ἐλαύνετον^ω so V. βαρύνεται V st. βαρύτονον (ebenso 29). 22, 28 παραληγόμενον V st. -λήγεται. 23, 1 αἰολίδου V. 23, 2 ἀνιάζω fehlt V. 23, 5 ἀττικὰ ἐστὶ V. 23, 7 $\bar{a}$ nach μόνον τὸ fehlt V. σφαδάζω, ^{*}τερράζω [so] ματάζω V. 23, 8 πρὸς τῷ $\bar{a}$ V. 23, 9 ἔχον V statt ἔχοντα. παραστησόμεθα] εἵπομεν V, wodurch Bloch's Conjectur παρηγησάμεθα entbehrlich wird. 23, 12 τὸ [st. δὲ] αὐτὸ καὶ [dies fehlt Havn.] ἐπὶ τοῦ πλάζω V richtig. τὸν δ' ἐπιπλάζοντες ἄνεμοι V. 23, 13 in ἐπιπλήσσοντες ist ἡ aus $\acute{\alpha}$ corr. V. 23, 16 συλλαβῆς V st. συζυγίας (aus missverstandener Abbreviatur). 23, 23 οὐχ υγιῶς V. 23, 27 τάρβαιμι V. 23, 29 ῥῆμα τρίτον πρόσωπον V. 23, 33 καθόλου V st. καθαρὸν. 24, 1 δέδιγμεν Havn. V. 24, 2 ἄγνωῶ V. 24, 2 ἔμεν V st. ἔσμεν. 24, 3 καὶ ἡμῖν ἡμείν [so] δειμέντοιο [ει nach Corr.] V. 24, 5 τὴν παλαιὰν ἱστορίαν [dieses Wort ist jedoch ausgestrichen] συνήθειαν καὶ χρῆσιν V (συνήθειαν καὶ fehlt hier im Havn.). τῆς οὐ διφθόγγου V. 24, 7 παλαιὰν V richtig. 24, 8 ἀττικοῖς ἐστὶν V. 24, 8 ᾧδα λεγόμενος [so auch Havn.] δισυλλάβως V (das zweite λ nachträglich herüberschrieben). 24, 10 λήγων] λήγει (so auch Havn.) während des Schreibens aus λῆγον corr. V. 24, 11 ἔχων V st. ἔχει, ἔχον Havn. 24, 12 γαννυμῆδει V. 24, 13 χρήσεως ἐστὶν V. 24, 14 κωμικῶς aus κακῶς corr. V. 24, 16 βαρύτονα ἐστὶ V. 24, 17 hinter καίνω steht noch einmal βαίνω V (im Havn. μαίνω). 24, 19 αἰνεῖν V. 24, 20 hat V die Worte ὅτι καὶ ὄνομα κτέ. im Text (s. Egenolff S. 102). 24, 21 περιεσπάσθη V. 24, 23 ἐνθα V statt ἐνθεν. 24, 30 τὸ δοῦναι V richtig. 24, 33 κέλει V richtig, κέλεε Havn. 24, 34 ἐκ κατὰ ἀναλογία V. 25, 1 ὀροῦσαι ῥοῦσαι [dies fehlt Havn.], λούσαι V. 25, 2 τὸ vor $\bar{v}$ fehlt V. 25, 3 ἧ ρ' aus ἧ ρ' corr. (oder umgekehrt) V. 25, 7 εὐθράξ fehlt V. 25, 9 ἧ V st. ἧ. ἐκκλίνει] hier ist $\acute{\iota}$ aus εἰ corr. V. 25, 12 δισύλλαβον ἐστὶ V. 25, 15 ὀξύνονται V. 25, 16 ^επκλεδὸν V, παρακλεδὸν Havn. ἀμφοδὸν V richtig.

25, 17 παράθεσις ἐστὶ V. 25, 20 εἰς ἐξ λήγον [so; im Havn. λήγει, das Bloch wegliess] ἐπίρρημα V. 25, 24 ἐν τῇ δ' V. 25, 25 ἔτερον ἐστὶ V. 25, 27 δῶρα] δοῦρα V richtig. 25, 30 τῆς [dies fehlt Havn.] δωρίδος V. 25, 31 ὥς V st. ὡς. 26, 4 τὸ vor ἰ fehlt V. 26, 6 nach ὀψίγονος hat V noch ὀψιμολος. 26, 8 σύνθετα V st. σύνηθες (σύνθετον emendirte Lehrs). 26, 12 τῷ ἐπιρρημάτων V (περὶ fehlt; vgl. zu 27, 3). 26, 14 τὸ γὰρ ᾧ [dies übersah Bloch] Havn. V. 26, 16 τὰ δὲ παραδείγματα πῶς ἔχει V, auch Havn., der aber δὲ weglässt. 26, 17 βάλλω Havn. V st. θάλλω. 26, 18 τοιοῦτον Havn. V st. τοιούτων. 26, 19 σημηωτέον [ω aus τ corr.] V st. σημειωτέον. 26, 20 ὀτράλλις Havn. V. 26, 21 διὰ τὸ δ' V. 26, 22 μη καμτέραν V. 26, 23 ἄβρα- [so; damit schliesst die Zeile] δ' εὔτε V. πάσχης Havn. V. 26, 25 εἰς οὖν ληρόντων [aus ληροῦν corr.] ἐπιρρημάτων V. 26, 29 εἴλωτας αἰμεῖν· ἀλλὰ μὴ ^{αἰ}σχοῦν so V. 26, 31 λῆγον V st. λήγει. 26, 33 κατεπέκτασιν V. 26, 34 δὲ V statt γὰρ. διάφοραν V. 27, 2 τις V. 27, 3 δέ ἐστιν V (dies wie das Uebrige im Text, Alles von derselben Hand; vergl. Egenolff S. 102). ^ξπ d. i. περὶ nachträglich herübergeschrieben V. 27, 5 λῆγον V richtig. 27, 8 αἶ γὰρ καλλοθεῖν ἔλθῃ δὲ. σὺ δὲ φαικηνόθεν so V. 27, 15 in παράθεσις ist ι aus ει corr. V. 27, 16 τούτῳ τῷ βιβλίῳ V richtig. ἴσιν V. 27, 17 ποιησώμεθα V. διατὶ V.

Die Möglichkeit scheint mir nicht ausgeschlossen, dass emsigere Nachforschungen in den Bibliotheken den jetzt fehlenden Theil des Wiener Codex oder gar eine neue Handschrift Herodian's zu Tage fördern werden. Aber auch schon das obige Material allein erweckt den Wunsch, dass Jemand das lehrreiche und instructive Büchelchen (gesondert von den übrigen Herodianeae) *in usum scholarum* herausgeben möchte, zumal es darin trotz des bewunderungswürdigen Scharfsinnes, mit welchem Lehrs es behandelt hat, an interessanten Problemen keinesweges fehlt. Ich erinnere nur an den völlig räthselhaften Artikel ἀθροῦν 26, 25. Uebrigens hat sich Lehrs nicht ganz streng an Bloch's Abschrift des Havniensis gehalten und Lentz scheint sich um dieselbe überhaupt nicht gekümmert zu haben.